

KÖZGAZDASZ

a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

X. EVFOLYAM, 13. SZÁM

ARA: 60 FILLÉR

1968. SZEPTEMBER 7.

Változások egyetemünk tantervében

Az új tanévben már bevezetésre kerül a záró szakmai gyakorlat és szakdolgozat készítése

Rövidebb lesz a végzős hallgatók szorgalmi ideje

Egyetemünk új tanterve az 1968/69-es tanévben döntően még csak az I. évfolyamra felvett hallgatókra érvényes, de a reform bizonyos elemei a felsőbb évfolyamokon is alkalmazásra kerülnek. Így — többek között — a nappali tagozat négyéves képzési időben működő szakjainak hallgatói az államvizsga II. szigorlatok letétele után 3 hónapos zárógyakorlaton vesznek részt. A szakmai gyakorlat ideje alatt fejezik be szakdolgozatukat, melynek elfogadását a szakdolgozat megvédése — az államvizsga III. szigorlat követi. A nappali tagozaton az ötéves tanulmányi idő szerint tanuló szakok közül a tanárképzősök zárógyakorlatának továbbra is az V. évfolyam mindkét félévében meghatározott óraszámú előírt tanítási gyakorlat felel meg, míg a terv-matematika szak V. éves hallgatói ebben a tanévben még a 10. félév elején kezdik meg 3 hónapos szakmai gyakorlatukat.

A zárógyakorlat és a szakdolgozat bevezetésével kapcsolatos részletesebb tudnivalók a következők:

1. Az új tanévben a IV. éves végzős hallgatók szorgalmi időszaka a következőképpen fog alakulni: az I. félév szeptember 9-től december 14-ig tart. Ezt követi a vizsgaidőszak, amely az esetleges utóvizsgák rendezésével együtt 1969. január 18-án zárul. Január 20-án kezdődik a II. félév, melynek szorgalmi ideje április 5-ével fejeződik be. Utána egyhetes tavaszi szünet következik, majd a 2. félévi vizsgaidőszak az utóvizsgákkal együtt április 14-től május 3-ig tart. Ezután kerül sor az államvizsga II. szigorlatokra május 5 és 31 között.

2. A IV. évfolyamot követő, azaz az egyetemi tanulmányok befejezését jelentő zárógyakorlat június 2-től augusztus 23-ig tart. Ez idő alatt a zárógyakorlaton résztvevő hallgatók státusba nem kerülhetnek. Kívánatos azonban, hogy gyakorlatukat leendő munkahelyükön töltsék.

3. A zárógyakorlat idején a végzős hallgatók számára az érdekel tanszékek — júniusban és júliusban — egy-egy fakultatív konzultációt fognak tartani.

4. Az abszolutóriumot a sikeres államvizsga II. szigorlatok letétele után kapják meg.

5. A szakdolgozat alapja — kivételes esetektől eltekintve — továbbra is a hallgatók szakszemináriumi

témája, amelyből a szakszemináriumi dolgozatuk készült, amelyet a zárógyakorlat során kell végleges formába önteniük.

6. A szakszemináriumokért felelős tanszékek a tanév elején — legkésőbb szeptember 30-ig — vizsgálják felül a kiadott, illetőleg kiadandó témájukat abból a szempontból, hogy azok az azonos profilú vállalatok és intézmények bármelyikénél tanulmányozhatók legyenek.

7. A külföldi hallgatók záró szakmai gyakorlatára a célnak legjobban megfelelő bázisüzemeket fognak kijelölni.

8. A szakdolgozatok beadási határideje délelőtti, esti és levelező hallgatók részére egyaránt augusztus utolsó, illetve szeptember első napjai között, később megjelölt időpontban lesz. Kivételt képeznek a tanárképző-szak, a terv-matematika és az esti levelező elméleti közgazdasági és tervezési szak hallgatói, kiknek szakdolgozatukat a 10. félévben, május 1-ig kell — ugyancsak a szakszemináriumért felelős tanszékhez — benyújtani.

9. Az érdekel tanszékvezető a dolgozatok elbírálására a témafelelősökhöz kívülről még egy bírálót kér fel. A bírálók a szakdolgozatokat osztályozzák, és szöveges értéke-

léssel fogják ellátni. Ha mindkét bíráló a szakdolgozat elutasítását javasolja, a jelölt köteles azt átdolgozni, s csak a következő, államvizsga III. időszakban utóvizsgaként védheti meg. Amennyiben a szakdolgozatot csak az egyik bíráló értékelte elégtelenre, úgy a szakdolgozat elfogadását és a jelölt vizsgára bocsátását illetően az érdekel tanszékvezető dönt.

10. A szakdolgozatok elbírálói, valamint az üzemi instruktorok dolgozatokként a fennálló rendelkezések szerinti díjazásban részesülnek.

11. A szakdolgozatok elbírálása és elfogadása után következik az államvizsga III. szigorlat, amely a

jövő évben elsősorban a szakdolgozat megvédését és az érintett szaktárgyak komplex, de nem tételes ismeretanyagának, a későbbiekben a kijelölt szakágazati tárgy számonkérését fogja jelenteni. A tanárképzősök emellett pedagógiai államvizsgát tesznek.

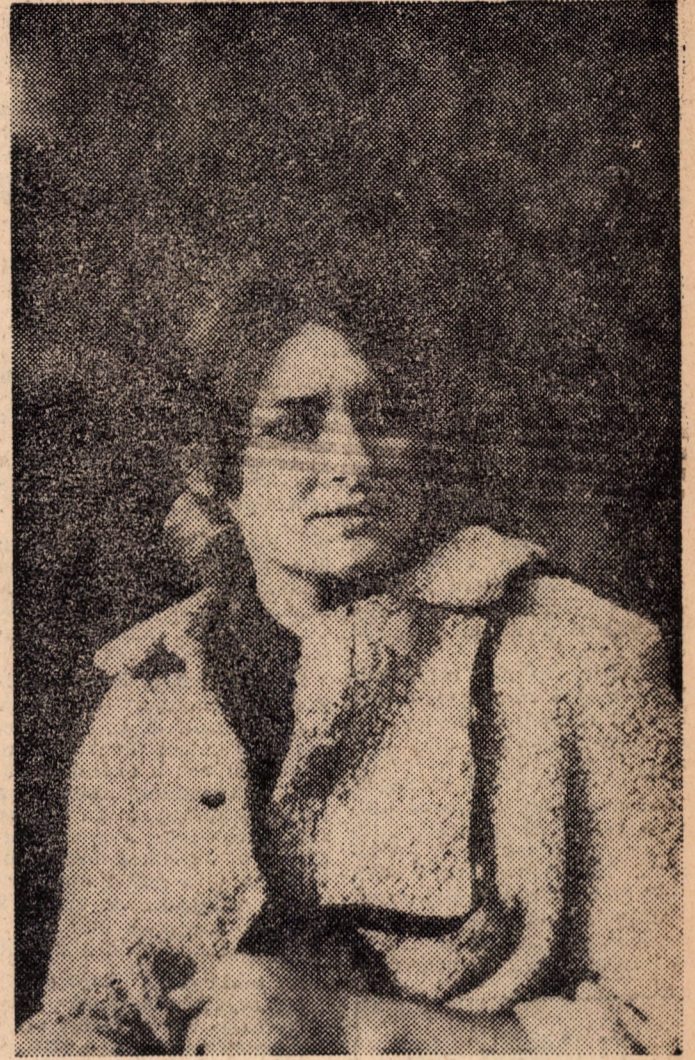
A négyéves tanulmányi idő szerint végző hallgatók államvizsga III. szigorlati időszaka: október 1-től 25-ig.

Az ötéves tanulmányi idő szerint végző nappali hallgatók államvizsga III. szigorlati időszaka a következő tanévben június 1-től 30-ig, később — a tanárképzősöket kivéve — azonos lesz az előbbi (október 1-25) időponttal. Az esti-levelező tagozatra ugyan csak az október 1-től 25-ig terjedő időszak vonatkozik.

Az államvizsga III. szigorlat eredményes letétele esetén a jelölt közgazdaságtudományi oklevelet kap.

P. Gy.

Őszi előzetes...

Van, aki már előre fázik a tanévkezdéstől?!

Foto: Kulcsár

TUDOMÁNYOS TOVÁBBKÉPZÉSI ÖSZTÖNDÍJ

Augusztus elsején lépett hatályba az a miniszteri rendelet, amely az egyetemen és főiskolákon egyéves tudományos továbbképzést vezet be a legjobb végzős hallgatók számára. A továbbképzés célja a rendelet szerint az, hogy elősegítse az egyetemeken az oktató- és tudományos munkaerő-utánpótlást, elmélyítse és gyarapítsa a felsőfokú tanulmányok alatt szerzett ismereteket, és kifejlessze az oktatói és tudományos munkához szükséges készséget.

A tudományos továbbképzési ösztöndíjra érdemes hallgatókat, pályázat alapján, az egyetem rektora jelöli ki. A fiatalok (nevük még nincs; nem diákok már, de nem is gyakornokok, vagy tanársegédek) bekapcsolódnak a szak-tanszék munkájába és egy-egy tapasztalt egyetemi oktató felügyelete alatt dolgoznak. Az ösztöndíjat egy évre adják —, ezután az egyetem vezetősége dönt arról, hogy a továbbiakban alkalmazták-e a fiatal diplomás az oktatói gárdában.

Az új intézkedés nagy fontossággal bír mind az egyetemre, mind pedig a tehetséges végzős hallgatóra nézve. A Művelődésügyi Minisztériumban kapott információk szerint, az egyéves továbbképzés egyik legfőbb célja az, hogy a fiatal diplomás elkezdje — ha

lehet be is fejezze — doktori disszertációját.

Az egyetem szempontjából előnyös ez a rendszer, hiszen egy év „kifutási” időt ad a fiatal diplomásnak és ez alatt elválik, hogy az alkalmas-e az oktatói munkakör betöltésére.

Ily módon emelkedik az egyetemi oktatás színvonala. Számos esetben előfordul ugyanis, hogy a szakmailag kiváló szakember képtelen tudásának megfelelő minőségű átadására. A fiatal diplomások amellet, hogy disszertációjukon dolgoznak, gyakorlati foglalkozásokat tartanak, és ezeken természetesen kitűnik, hogy milyen oktatók.

Felvetődhet a kérdés más oldalról is. Jól jár-e a fiatal diplomás, ha tanulmányait befejeztével benn marad az egyetemen? Hiszen ki van téve annak, hogy egy év után nem marad az egyetem státuszában, s akkor más állás után kell néznie. A válasz így is egyértelmű: nagy kedvezményeket rejt magában a rendszer, még ez esetben is. A fiatal diplomás a legkiválóbb egyetemi oktatók irányítása alatt dolgozhat, gyarapíthatja tudását.

Doktori értekezésének elkészítésére olyan lehetőség nyílik, amely nincs meg

máshol, napi nyolcórás munka mellett.

A nap legnagyobb részében kiválasztott témájával foglalkozhat, s nem megvetendő dolog az sem, hogy némi oktatási gyakorlatra tehet szert. Ugyanakkor a tanszék és az egyetem munkatársai megismerik úgy, hogy később kisebb problémákat okoz az a kérdés, hogy az egy év leteltével ott tartás-e.

Fiatal diplomásunk anyagilag sem jár rosszul, sőt; alapfizetése 1300—1600 forint között van. Egy gyakorlati óra megtartásáért, más körülmények között 25 Ft jár — tehát feltétlenül előnyös számára ez a rendszer anyagilag is, hiszen senki nem várja tőle, hogy 1300—1600 Ft „értékben” vezessen foglalkozásokat.

Ha az egy év leteltével az egyetem nem akarja meg-

tartani, akkor más munkát keres —, rá azo-iban már nem vonatkoznak a kezdő szakemberek munkabérért meghatározó előírások.

Az egyetem számára sem jelent — még ebben az utóbbi esetben sem — kidobást a fiatal diplomás továbbképzésére fordított pénz, energia. A fiatal diplomás nyilván azon a területen fog elhelyezkedni, amelyben tudását egy éven keresztül elmélyítette, tehát népgazdasági szinten bőven megtérül ez a kiadás.

Összességében elmondhatjuk, hogy az új intézkedés nagyszemű lehetőséget teremt a tudását gyarapítani akaró fiatal diplomás és az oktatás színvonalát emelni kívánó intézmény számára egyaránt.

H. Gy.

Kezdetnek jó

Az új tanreform egyik szervező és fontos része az első évfolyamosok első heti programja. Ennek keretében a hivatalos tanítás megkezdése előtti héten teljes ismerterést kaptak az egyetemről, annak mozgalmi és szervezeti rendszeréről. Megismerkedtek az oktatókkal, egymással, és mindennel, ami egyetemünkkel kapcsolatos.

Az új, a jobb keresése mindig dicséretes törekvés. Milyen eredménnyel járt ebben az esetben? Bár még a kísérleti héf derekán járunk, s így természetesen még messze nem következtek nem vonatkozó le, megkérdeztünk néhány első éves hallgatót, a legilletékesebbeket, ők hogyan vélekednek az eddigi foglalkozásokról?

— Nagyon jó így kezdeni az egyetemi pályafutásunkat, hogy mindenről tájékoztatnak bennünket — kezdő beszélgetésünket Falus Erzsébet. — Nekem tetszik ez a megoldás.

— Szerintem is igen hasznos, de én nagyon hosszadalmasnak tartom — veszi át a szót Varga Julianna. — Mi elsőösként megkaptuk még augusztusban a KÖZGAZDASZ beiskolázó kiadványát. Abban minden, az egyetemmel

kapcsolatos kérdésről, szervezeti felépítésről, mozgalmi munkáról, sportolási és szórakozási lehetőségről olyan részletes és jó tájékoztatást kaptunk, hogy nem volt szükség ilyen túlméretezett, zsúfolt programra.

Én is soknak tartom az első héten elhangzott ismerteréseket — szól közbe Kayser Agota. — Ilyen nagy mennyiségben ennyi idő alatt nem lehet velük elérni a kívánt hatást. Mindennap késő délutánig, 5 óráig tartanak a megbeszélések, s közben pedig 2 óra ebédszünet van, amikor nem tudjuk, mit kezdjünk az időnkkel. Úgy gondolom, hogy ezt a hetet két napi programba össze lehetett volna sűríteni. A nyelvi tesztvizsgákat viszont nagyon hasznosnak jónak vélem. Bár én mindenképpen a külker szakra szeretnék kerülni, mégis helyesnek tartom, hogy havonta nekünk egy év gondolkodási időt arra, milyen szakot válasszunk.

— És ti hogyan döntenétek az első heti foglalkozások további sorsáról?

— Legyen, mert hasznos, és jó. Csak kicsit töményebb, rövidebb programmal...

— pongrácz —

A TANÉVNYITÓ ÜNNEPSÉGRE szeptember 6-án, pénteken délelőtt 10 órakor, lapunk zárta után került sor az egyetem aulájában. Dr. Szabó Kálmán rektor ünnepi beszédéből a következő szakmunkában közlünk részleteteket.

A honvédelmi ismeretek oktatásáról

Az MSZMP és a forradalmi munkás-paraszt kormány határozatai előírják, hogy „a honvédelmi nevelőmunkára vonatkozó parhaterálatokkal összhangban a társadalmunkban meglevő lehetőségekre alapozva a lakosság, ezen belül különösen az ifjúság honvédelmi felkészítését ki kell szélesíteni, bátrabban és következetesebben kell folytatni”.

A honvédelmi nevelés és felkészítés egyik igen fontos eleme a tanintézetekben az 1968—69-es tanévtől bevezetésre kerülő „Honvédelmi ismeretek” oktatása. Az oktatás bevezetésének fő célja a

tanulóifjúság helytállásra, a haza védelme iránti kötelességre nevelése és felkészítése.

A művelődésügyi miniszter rendelete értelmében az oktatást a most kezdődő első évfolyamnál vezetik be először. A foglalkozásokon való részvétel minden hallgatónk számára kötelező, kivéve a külföldi állampolgárokat és a sorkatonai szolgálatot már teljesített hallgatóinknál.

A „Honvédelmi ismeretek” oktatása a tantervi órászámot nem emeli és bevezetésével az oktatási intézményekben a polgári védelmi oktatás jelenlegi rendszere megszűnik.

Táborozás utószezonban — a tanévkezdés előkészítése

KIKÜLDÖTT MUNKATÁRSUNK
TELEFONJELENTÉSE

Vasárnap délután érkezett meg a Balatonszemesei táborba a meghívott KISZ-alapszervezeti titkárok, kari vezetők többsége. Jöttek még hétfő délelőtt is, mégis sok úgy maradt üresen a MUM 3. számú üdülőjében. Az ebédnél pontosan 52-en ültünk délből, pedig a meghívottak száma 100 fő volt. 30 KISZ-bizottsági tag, és 70 alapszervezeti titkár kapott meghívót a tanévet előkészítő megbeszélésekre.

Kevesen vagyunk — hallom mindenhol. Ez volt a vasárnap esti megbeszélés vissza-visszatérő motívuma is. Simon Pál KISZ-titkár a távolmaradás okán töprengött.

Sokan jelezték, hogy nem tudnak lejönni velünk. Többen épp a napokban jöttek vissza a Szovjetunióból, vagy az NDK építőtáborokból. A vidéki hallgatók még néhány napra haza is szeretnének utazni az évnnyitól. Az NDK-ból jövők sok nyugtalan napot éltek át. Jópáran elmaradtak az utóvizsgák miatt is. Most vannak Balatonaligán táborban a kultúrosok, az időpont kiválasztása tehát nem volt a legerősebb, mégis a tavalyi 75 fős részvétel után elszomorító, és a tábor célját is veszélyezteti az idei „félház”.

A vezetőképző elnevezést szándékosan változtatták át tanévkezdéskor a tábor szervezői. Az elnevezés jobban kifejezi a 4 napos program célkitűzéseit.

A vasárnap esti megbeszélésen a kari vezetőkkel a szakok új rendszerbe történt átcsoportosításáról, a megváltozott létszámárnyok következményeiről folyt a beszélgetés. Hétfőn délelőtt dr. Szabó Kálmán rektor délutáni látogatásához gyűjtöttek össze kérdéseket. Nem előadónak, hanem informatornak, vitapartnernek hívták le a tanárokat, pártvezetőket. Beszélgetés, konzultáció formájában, személyes vi-

ták meggyőzőbb légkörében kell majd lezajlania minden összejövetelnek, kissé már előiskolájaként a demokratizálódó szervezeti életnek egyetemünkön.

Mégis nehezen, hosszú hallgatás, félhangos biztatások után hangzott el az első kérdés a délutáni konzultáción. Szokatlan volt a bevezető előadás elmaradása, azonban a hallgatóság hamarosan hangos székzugatással közelebb húzódott az asztalhoz, hogy jobban hallják a rektor megjegyzéseit, válaszait. A kérdések két nagy csoportja már a délelőtti beszélgetésben kialakult.

A tanár-diák kapcsolat demokratizálásának folyamata, az egyetemi reform előkészületei, a TDK, szakmai gyakorlat és dolgozattól a tudományos, illetve értelmiségi emberek képzéséig rengeteg kérdés vár megválaszolásra.

A további kérdések zöme a KISZ információk lehetőségeinek és hozzászólási jogának bővítése körül csoportosult. A fájó pont a jelenlévő KISZ-vezetők nagy többségének sérelme — apró, néha jelentéktelenné tünő esetek felsorolásával is alátámasztva — a megkérdésük nélkül történt döntések, javaslataik figyelembe nem vétele volt. Dr. Szabó Kálmán a kérdéseket egy nagyobb, és lényegesebb körbe ágyazva válaszolta meg. Az új gazdasági mechanizmus sürgető követelményei szülte reformelképzelések alkották válaszában keretét. „Az egyetemi reform során kiteljesedő demokratikus centralizmus segít majd, hogy a csak állami, diák-, illetve közös döntéseket, és ezzel a hatásköröket is szel-ektálói szinteket ténylegesen különválasszák” — mondotta a rektor.

Az este 9 óráig elnyúló beszélgetés csak az uzsonna- és a vacsoraidőre szakadt meg. Kirajzolódtak az egyetemi reform általános képe, amelyben a KISZ-nek önmagának kell majd kivívnia újabb pozíciókat, megtalálnia működésének hatékonyabb formáit.

Az egyetemnek megvan a potenciális lehetősége éppen a KISZ-en keresztül, hogy a demokratizmus előiskolája legyen; ezt azonban szervezeteinek megfelelő konkrét formában kell megvalósítani.

Mindenki kissé felvillanyozva hagyta el az ebédtermet a vendégek távozása után. Az egyéni vagy csoportproblémákra leszűkült beszélgetések egyetemi méretűvé tágultak. Akik néhány órával előbb még gondolatok nélkül vártak a megmentő első kérdésre, azok most egymás szavába vágva fűzték megjegyzéseiket a rektor válaszához.

Csendesek a szobák, halk beszélgetések szűrődnek ki a folyosóra. Kissé álmos a hangulat a táborban nappal is. A nyári munkatáborok emlémeiről esik a legtöbb szó, a mostaniról alig. Az ittlévo többsége ugyanis jól ismeri egymást, sokan együtt voltak tavaly, tavalyelőtt is vezetőképzőn.

Úgy tűnik, már nemigen van új mondanivalójuk egymás számára, a visszatérő problémák, a megoldás akadályai idén is hasonlóak, és ez kissé a tehetetlenségi nyomatók erejével hat.

Gyenge Erzsébet, Szuhai Miklós, Kollarik Amália, Csizmadia Ernő tanáraink keddelelőtt érkeztek meg. Gyenge Erzsébet beszéde a KISZ-munkáról, Szuhai Miklósé a pártépítésről, felélenkítette a hangulatot. A KISZ-munkáról szólva Gyenge Erzsébet védelmébe vette a politikai órákat, és általában a KISZ-munka során eddig kialakult formákat, eszközöket, amit a hozzájáruló többsége elvetett. A jelenleg politikai órák keretében folyó politikai nevelési formát tarthatatlannak ítélték.

Dénes Tamás és Bánhalmi Pál különböző témakörök feldolgozását javasolta a jelenlegi órák helyett alternatív, de kötelező jellegű látogatással.

Az ötlet tetszett, azonban rögtön felmerült a kérdés, milyen eszközökkel tudja a KISZ kötelezővé tenni a foglalkozásokon való részvételt. A kényszerítő eszközök hiánya a szervezeti élet sok más területén is megakasztja a folyamatos munkát, és kampányszerű megmozdulásokká változtatja egy-egy vietnami vasárnap, vagy május elseje alkalmával — vetették fel a hozzászólók.

Parázs vita középpontjába került az alapszervezeti munka.

A tanulócsoporthoz természetellenes kiválasztásból adódó differenciált aktivitás áthidalására született az a javaslat, hogy az alapszervezet saját programjait tudassák a többiekkel. Így a különböző érdeklődési körűek a többi alapszervezet foglalkozásán is részt vehetnének. Tetszéssel fogadták az elképzelést, amely a különböző igényű spontán képződő csoportot a KISZ-en belül szorosabban tudná összehozni.

Szuhai Miklós, a pártépítésről szólva, a KISZ feladatát a hallgatók pártfelvételi elhatározásának meggyorsításában jelölte meg.

hiszen a legtöbben csak az utolsó félévben adják be kérelmüket. Évek óta nagy az aránytalanság az egyes szakok párttagjainak számában. Van olyan szak, amelyről egyáltalán nincs jelentkező, másuttal viszont egy szakon tömörül a párttagok többsége. Szuhai Miklós szavait helyeslő megjegyzések kísérték. „Nagyon kellett már, hogy beszéljünk erről” — összegeződtek a vélemények.

Megszokott, jólismert képet öltött két nap után a tábor. A salakpályán mezitláb fociztak a fiúk, az épület mögött asztalitenisz-mérkőzések folytak. Egy-egy látogató érkezésekor elrendeződnek a kerben a széksorok, körülveszik az asztalt. Van aki jegyzetel, mások halk megjegyzéseket fűznek az elhangzottakhoz. Ahogy telnek a napok, tágul a problémák köre, feltárulnak a megoldatlan feladatok. Így lesz egyre nyilvánvalóbbá a tábor résztvevőinek sokrétű, felelős munkája.

Kékési Kati

Egyetemi életünk számokban

Az 1967/68-as tanév nappali tagozatára 1155-en jelentkeztek. Közülük 505 főt vettek fel. Az esti és levelező tagozatra 1775 jelentkezésből 536-an nyerték el felvételüket. Idén a két és félszeres túljelentkezés mellett nappali tagozatra 490-en jutottak be. Az esti és levelező tagozat 450 férőhelyre több mint háromszor annyian felvételiztek.

1967. július 1-től 1968. június 3-ig az egyetem több mint 10 millió Ft-ot fizetett ki a hallgatók anyagi támogatására az alábbi összetételben:

	Ezer Ft
Ált. tanulmányi ösztöndíj:	1218
Népköztársasági ösztöndíj:	478
Társadalmi ösztöndíj:	179
Szociális segély:	2173
Rendkívüli szociális segély:	436
Szakmai gyakorlattal kapcsolatos kifizetések:	434
Tanulmányi út:	32
Kulturális támogatás:	70
Étkezési költség:	5844
Összesen:	10 633

Az egyetem legnépesebb „tanulósobájában”, a könyvtárban eddig 317-en tanulhattak, vagy olvashattak 800 fele folyóirat bármelyikét. Idén a könyvtári férőhelyek száma növekszik.

Az emancipáció teljes győzelmét bizonyítja, hogy az idei I. évfolyamon kétszer annyi lány tanult, mint ahány fiú.

Az elmúlt tanévben több mint 2000 hallgató ült a 13 előadó és a 32 szeminárium teremben. Egyedül az I. előadóterem 620 diákot tud egyszerre vendégül látni, míg a legkisebb is 100-at. A szemináriumokon 36, illetve 13 fős csoportokat fogad be egy-egy szoba.

Tanévben a büfé naponta átlag 100 liter tejet és 200 adag kakaót ad el, a menzán pedig 1500 ebédet tálalnak ki.

Az egyetemhez legközelebb eső Mező Imre kollégiumban maximálisan 350 lányt és fiút tudnak elhelyezni. Tavaly mégis 474-et voltak kénytelenek összezsúfolni. A Veres Pálné utcai kollégium 150 fiúnak ad szállást, míg a Rudas László utcában 121 lány lakik. De már erősen „félígkész” állapotban van az épülő, új Kinizsi utcai kollégium.

—kk—

A felvételi hiányosságai

Az idei felvételi vizsgán meglátogattam néhány felvételi bizottságot, hogy egy csokorra való véleményt gyűjtsék az idei felvételi vizsgák tapasztalatairól.

Az idén is nagy problémát jelent a technikumból jött tanulók matematikai felkészültsége. Nagy részük a példákat meg tudta oldani a képletek ismeretében, azonban a képleteket levezetni nem tudják. Túlságosan abban bíznak, elég ha kijelentik: mi ezt „nem tanultuk”. Megfelelkeznek arról, hogy csak a felvételnél van „technikumos” és „gimnazista”; az egyetem első évfolyamán ez a megkülönböztetés nincs.

A technikumban bevezették a külön matematikai korrepetálást, mely az egyetemi felvételi előkészítést tűzte ki célul, azáltal, hogy eltüntesse — vagy legalábbis megpróbálja eltüntetni azokat a különbségeket, amelyek a technikum és a gimnázium matematika oktatása között van.

Ez a legtöbb technikumban elhanyagolták, vagy ha meg is tartották, nem a kitűzött célnak megfelelően. Ennek kárát pedig a felvételizők látták.

(Nem tudom, mennyiben lehet-

MINDENKIT ÉRDEKEL

Az eddigi gyakorlattól eltérően valamennyi szak délelőtti, esti és levelező tagozatos hallgatóinak tanulmányi ügyeit a jövőben nem az egyes karok dékáni hivatalai, hanem a rektori hivatal évfolyamfelelősei intézik a rektori hivatalban.

Évfolyamfelelősök:

- I.
Póka Mártonné, Bódis Imréné (I. em. 127).
- II.
Damján Bertalanné, Illés Józsefné (I. em. 127/a).
- III.
Köhler Jánosné, Szomolányi Ferencné (I. em. 127/b).
- IV.
Képes Lajosné, Benedikty Béláné (I. em. 128).
- V.
Nagy Ferencné, Angeli Istvánné (I. em. 128/a).

Félfogadás nappali hallgatók részére naponta 1—3 óráig, szombaton 10—12-ig. Az esti tagozat részére kedden 17—17.30-ig, szombaton 10—12-ig, a többi napokon 13—15 óráig. A levelező tagozat részére pénteken 13—15 óráig, szombaton 10—12-ig.

Ösztöndíjfizetés

II—V. évfolyam részére szeptember 25-én fizetnek két havi ösztöndíjat a pénztárban. Az I. évfolyam részére az októberi ösztöndíj kifizetése szintén 25-én lesz.

Munkásőreinkről

Az ellenforradalom leverésének időszakában alakult meg 1957 februárjában a Munkásőrség, az MSZMP hívó szavára a szocialista hazához hű párttagok és pártönkivüliek; munkások, parasztok és értelmiségiek; öregek és fiatalok; férfiak és nők; fogtak fegyvert, hogy elejét vegyék a reakció bármilyen ellenforradalmi restaurációs kísérletének. Korábban a párt nem rendelkezett ilyen önkéntes fegyveres testülettel.

A Munkásőrség önkéntes, társadalmi alapon működő fegyveres testület, amelynek szervezett egységei a párt- és kormány határozatait, utasításait szigorúan követik. A Munkásőrséget közvetlenül a Magyar Szocialista Munkáspárt irányítja. A munkásőrségek és parancsnokságok fegyelmét, harckésztségét, erköl-

csi-politikai egységét a területileg illetékes pártbizottságok biztosítják.

A Munkásőrség megtisztelő hivatása szocialista hazánk, dolgozó népünk megvédésében, a békés alkotó munka zavartalanításában való aktív részvétel. A Munkásőrség tagja az lehet, aki a célokkal egyetért és ezekért a fegyveres szolgálatot vállalja.

Egyetemünk igen sok oktatója, dolgozója és hallgatója, tagja a munkásőrségnek. Ez a munkásőr kollektíva minden tanév végén a végzős hallgatók távozása miatt újra feltöltődik.

— szeretettel várjuk azokat az új hallgatókat, akik részt kívánnak venni a Munkásőrség tevékenységében és betöltik az eltávozottak helyét!

merül a kérdés, vajon mennyit érnek a jellemzések? Jól szervezett, gördülékeny volt az egyetemi felvételi vizsgák megszervezése. Ez, sajnos, nem mondható el a teremfelügyeletről. A teremfelügyelet csupán a „feladatok magaslatán” állt. Nagyon sok dolgozati példa azonos számolási hibákkal „küszködik”. Nem több, ez, mint gyanús?

Világnézetű, politikai kérdésekben a felvételizők feltűnően tájékozatlanok. Hogy ezért ki a felelős, azt utólag eldönteni nehéz.

Azt hiszem, jogos a felháborodás akkor, ha 18—19 éves fiatalok a legalapvetőbb politikai problémákat sem ismerik.

A mi egyetemünk vallja, hogy a politikai kérdésekkel is foglalkozik, s a politikai kérdések mélyebb indítóókat keresi. Vajon mennyire lehetnek tájékozottak egyetemünkről, akik így jönnek ide?

Befejeződött a felvételi — már megszaporodva tanulunk — most a felvételi értékelésén a sor. Jó lenne, ha azokkal a tapasztalatokkal, melyekkel az idei felvételnél tapasztaltunk, jövőre már élni tudnánk.

Faragó András

Új tisztségviselők

Szeretettel köszöntjük tanárainkat, akik ebben a tanévben kezdik meg munkájukat új tisztségükben. Köszöntjük:

dr. Csizmadia Ernő egyetemi tanárt, aki a mezőgazdasági tanszéken dolgozik, tudományos rektorhelyettesé váló kinevezésekor.

dr. Nyilas Józsefet, a világgazdaságtan tanszék vezetőjét, egyetemi tanárt, az általános kar új dékánját és helyettesét, dr. Stark Antal egyetemi adjunktust,

dr. Kreskay Ferencet, a jogi tanszék docensét, aki a kereskedelmi kar dékánjának teendőit vette át.

Gratulálunk dr. Kovács Géza és dr. Megyeri Endre egyetemi tanári, dr. Szamrasz Janisz, Marton Imre, Komjáti Zoltán, dr. Cotel Kornél, Molnár László docensi kinevezéséhez.

Egyetemünk új KISZ-titkárává Simon Pál idén végzett ipar szakos hallgatót választotta meg a KISZ-bizottság.

Új gazdasági főigazgatónak S. Orosz László elvtársat nevezte ki a művelődésügyi miniszter.

Kívánjuk, hogy jó munkájukkal tovább szélesítsék a tudományos oktatói és mozgalmai tevékenységet egyetemünkön.

VIT-MOZAIK

ELHIBÁZOTT ÉS MEDDO
PROBÁLKOZAS lenne részéről egyetlen cikkben számot adni tíz szófiai nap történetéről. Néhány epizódban szeretném csak feleleveníteni a szolidaritás, béke és barátság fesztiváljának eseményeit, hangulatát.

A nemzetközi előkészítő bizottság a 22. számú iskolában rendezte be a **Vietnam-központot**. Az első emeleten a vietnamiak kiállítása harcuk történetéről, eszközeiről, eredményeiről, a második emeleten a DIVSZ fénykép- és plakáttablói az egész világon erősödő szolidaritásról. Láttam bambuszrudakból összetákoltt vízvezeték, ütött-kopott biciklire szerelt fonott kosarakat, melyekkel az őserdőben az élelmiszert és a muníciót szállítják, és apró, éles acéltűskéket, melyeket az ellenséges csapatok útjába szórnak. A szabadsága megvívásáért mindenre elszánt hősi nép élete olyan plasztikusan rajzolódott ki előttünk, hogy szinte magunk is részeseivé váltunk. Az érzelmileg vállalt szolidaritás most tudatosodott.

A DNFF hadseregének egyenruháját viselő fiúk és lányok perccenként fogadták a látogatókat, akik ajándékaikat jötték átadni. Egy francia kisfiú maga készítette kerékpárt hozott. Az SDAJ (nyugátnémet ifjúkommunisták) küldöttsége sátrakat, kerékpárokat és több láda gyógyszert adott át. A bejáratnál az FDJ kétkétes lányai színes mozaikot állítottak össze, „Vietnam siegt an” felirattal. Húsz szótinkáért bárki megvehetett egy kockát, s azt a helyére ragaszthatta. Az utolsó napra elkészült a kompozíció: a békét jelző nőalak; a befolyt összeget — mintegy ezer levát — a vietnami delegáció rendelkezésére bocsátották.

Még ennél is több pénzt sikerült összegyűjteni a DIVSZ és az NSZS gombjelvényeinek és zászlócskáinak árásával. Mindezt adalékát jelentette annak a százezer dolláros küldeménynek, melyet a VIT idején indítottak útján Szófiából Vietnamba.

Hatalmas tapsvihár, lelkes ováció és ütemes „Ho-Ho-Ho Shi Minh!” kiáltás fogadta mindenütt a VDK küldöttségét, ahol csak a sötétkék öltönyt viselő fiúk és a fehérruhás lányok megjelentek. (Bizonyára nagy áldozatokkal járt a háromszáz formaruha elkészítése most, amikor minden fillérnek szerepe van az agresszió elleni harcban, de így volt teljes a szocialista közösség egységének demonstrációja.) Ha valamely kérdésben igazán teljes egyetértés jellemezte a IX. Világifjúsági Találkozót, akkor ez a vietnami néppel való szolidaritás és az amerikai imperializmus egészének elítélése. Finn diákok ugyanolyan hévvel bélyegezték meg az Egyesült Államok

kat, mint a dél-afrikai apartheid üldözöttjei, Kubával szolidaritás hollandok és a közelkeleti helyzet politikai rendezéséért síkraszálló egyiptomiak. Az expanziós politikának egyetlen védelmezője sem akadt.

A nemzetközi politikai fórum — a forró hangulatú megnyitó ülés ellenére is — a napok múlásával kissé egyésküvvé, protokollizáltá vált. Ennek, szerintem, kettős oka volt. Elsősorban az, hogy a haladó szervezetek nagyfokú nézetazonossága hamar elriasztotta ellenfeleinket, akik jobbnak látták nem nyílt vitákba bocsátkozni; ugyanakkor a felszólalók többsége nem a már elhangzott gondolatokra reagált és — a korlátozott felszólalási idő következtében — nemigen hallhattunk igényes, elemző hozzászólásokat. Az ülések jellege inkább informatív, semmint vitászerű volt.

Több volt a szín, s a fiatalos lendület a spontán szervezett gyűléseken, vitaesteken, de ezek sikerét a többnyelvű, szabatos tolmácsolás hiánya és a hevenyészett rendezés csökkentette.

NEM AKAROK FELÜLETESÉN ALTALÁNOSITANI, éppen ezért csak a latin-amerikai teach-in tapasztalatait írom le, amelyen magam is részt vettem. Volt valami naív, romantista forradalmiság abban, ahogy a nagy, vörös PSIUP-zászlók alatt bevonuló olaszokkal együtt az egész hallgatóság Fidel Castrót és „Che” Guevarát éltette. Ezek a fiatalok, akik talán maguk is részesei voltak a nyugatberlini, párizsi, római vagy éppen Rio de Janeiro-i, montevideói diákmegmozdulásoknak, értetlenül állnak a világ számos jelensége előtt. Nem tudják, mi a helytelen abban az imperialistaellenes harcban, amelyet maguk is vívnak, mi a helytelen azokban a mód-szerekben, melyeket ők maguk is alkalmaznak.

A nemzetközi munkásmozgalmak kettőszótságnak következménye, hogy ezek, a többségükben becstelens, ösztöne szándékú fiatal emberek sokszor nem a mi álláspontunkat teszik magukévá (ezért még nem kell őket ellenségnek tekinteni!) és kerülnek könnyen kalandor nézetek, anarchista szövegek befolyása alá.

Csakis a realitások számbavételével találhatjuk meg az utat hozzájuk, győzhetjük meg őket nézeteink igazáról. A Fesztiválon, sajnos, kevés ilyen irányú lépés történt.

Az olasz delegációról amely zömmel ifjúkommunistákból és a Proletár Egység Olasz Szocialista Pártja híveiből állt — érdemes még néhány szót ejteni. Ők voltak az egész találkozónak egyik legaktívabb, legtöbbet mozgó, valóban politikai résztvevői. Tüntetések szerveztek a NATO és a görögországi fasizmus el-

len, néma koszorúzás a Dimitrov-mauzóleumnál, hajnalig tartó teach-in-t Vietnamból a Gara Iszker lakótelepen (itt laktunk mi is). Egész magatartásukon érezhető volt annak a tömegpolitikának a hatása, amelyet ma az Olasz Kommunista Párt és az egész haladó olasz baloldal folytat. Oriási színes badge-eket terjesztettek, „Ki a NATO-ból!”, „Szabadság Vietnamból!”, „Kommunisták a békéért!” szöveggel. A gombjelvény- és kendő-börze legkeresettebb darabjai az övék voltak, bár az igazsághoz tartozik, hogy e téren az amerikai és a nyugatnémet delegáció protestgombjai sem maradtak el.

Az NSZK küldöttsége egyébként roppant heterogén társaság képet keltette.

Az USA vietnami agresszójával és a szűkségállapot-törvényekkel szemben tiltakozás még nagyjából valamennyiüket jellemelte, de az utól a legszélsőséges álláspontokat foglalták el, különösen az európai biztonság és a bonni „új keleti politika” kérdésében.

A frontális támadást végül is az SDS (Német Szocialista Diákszövetség) indította meg Karl Wolfnak, Rudi Dutschke helyettesének a vezetésével. Miközben a szolidaritásról szónokoltak, a kommunista pártokat szidalmazták. Számomra nem világos, hogy Marx és Lenin műveinek tanulmányozása hogyan vezethet a forradalmi élcsoport szerepének tagadásához. Egyek — jól felfogott érdekből — szándékosan magyarazzák félre klasszikusainkat.

A MAGYAR KÜLDÖTT-SÉG PROGRAMJÁNAK egyik legeredményesebb részét a két- és többoldalú baráti találkozók jelentették. Az emocionális élményen túlmenően konkrét hasznossággal bírt, hogy a nemzetközi ifjúsági mozgalom vezetőivel vagy egyszerű tagokkal beszélgethettünk. S ha néha kicsit sok

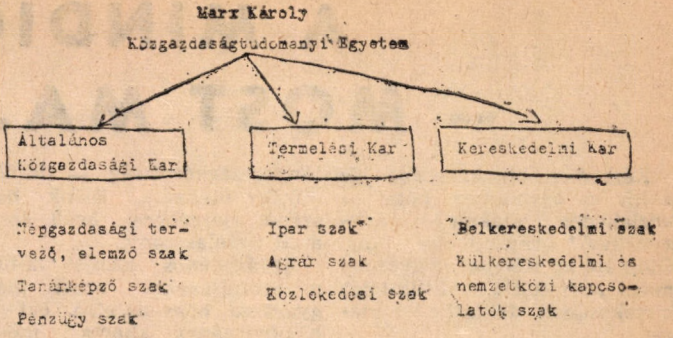
volt az eszem-izom és a kultúrőr és kevés az érdemi véleménycsere, mindez nem csökkentte a találkozó értékét.

Beszámolom — jól tudom — korántsem teljes. A teljességre törekvését nem is tartottam feladatnak. Szándékosan nem írtam például az óriási sikerű kulturális vagy sportrendezvényekről, hisz azok zömét nem is láttam. Politikai munkásként vettem részt a fesztiválon és az ottani politikai munkáról próbáltam meg képet formálni.

Mi, magyarok, valóban sokat tettünk azért, hogy a VIT-nek ebben a rendkívül kiélezett nemzetközi helyzetben is sikere legyen.

De vajon eleget tettünk-e? El kell készítenünk az anyagi, szellemi, fizikai ráfordítások és az elért eredmények mérlegét. Beváltotta-e a fesztivál hozzáfűzött reményeket, mennyiben járult hozzá a béke, a szocializmus ügyéhez? Ez ma a fontos kérdés. — És hogyan, tovább? — Ez pedig, a döntő kérdés!

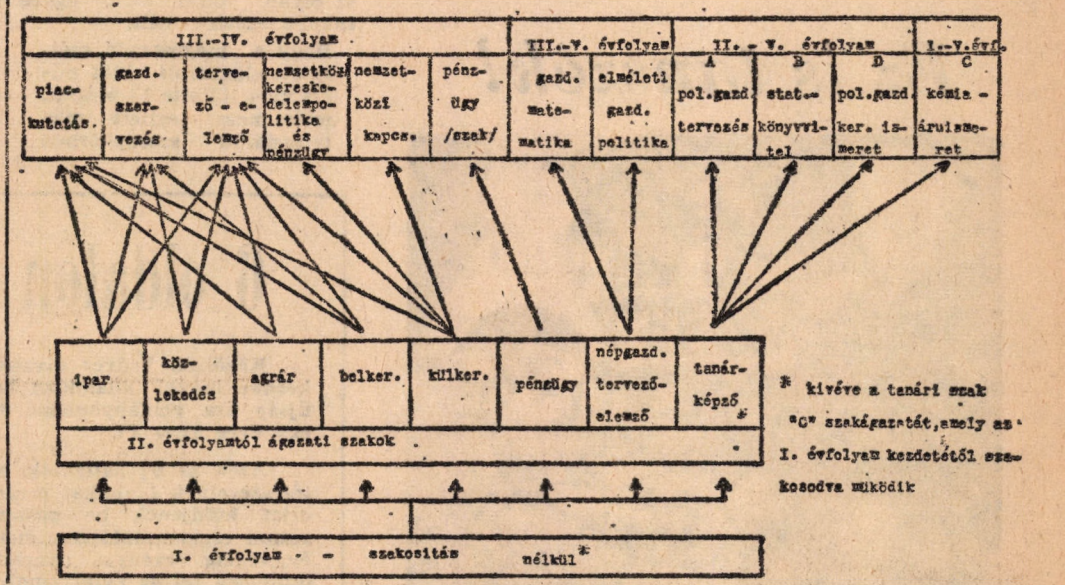
Lipovcz Iván

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem szakosítási rendszerében az előző évekhez képest az új tanterv keretében az alábbi lényeges változások történtek:

- Az ötéves tanulmányi idejű tervmatematika szak és a négyéves népgazdasági tervezése és elméleti szak összevonásra került, s az összevont szak neve: népgazdasági tervező-elemző szak.
- A nemzetközi kapcsolatok szak megszűnik. A III. évtől a külkereskedelmi szak keretei között új szakágazatként indul a külkereskedelmi és nemzetközi kapcsolatok szakágazata.
- Az esti és levelező tagozaton a fentiekben említett népgazdasági tervező-elemző szak nem indul.
- Az összevonások után a nappali tagozaton a népgazdasági tervező-elemző szak és a tanárképző szak 5 éves tanulmányi idejű (ezen két szak az esti tagozaton nem szerepel), a többi szak a nappali tagozaton négy, az esti- és levelező tagozaton pedig ötéves tanulmányi idővel jár.
- A szakosítás a nappali tagozaton csak az I. év után, az esti és levelező tagozaton a felvételi vizsga során történik.

A nappali tagozat új szakosítási rendszere

A SPIEGEL ÍRTA:

Az „International Union of Socialist Youth” (IUSY) nevű szocialista ifjúsági szervezet 70 ország ifjúságait egyesítette magában. Vezetőségében túlnyomórészt németek, osztrákok és skandinávok dolgoztak.

Egy titkos levél, amelyet Jan Haekkerup, egy dán miniszter 27 éves fia — 1966 óta főtájkárként dolgozott az IUSY-központban — a vezetőség egyik tagjának, Ola Teigennek írt, és amelyet júliusban újságírók kezére juttattak, ez az ifjúsági világszervezetet eddigi legsúlyosabb válságába taszította.

A levél bebizonyítja: a CIA amerikai titkosszolgálat megkísérelte a szociáldemokrata ifjúsági szervezeteket arra felhasználni, hogy befolyást nyerjen rajtuk keresztül a kommunisták által vezetett szófiai világifjúsági találkozóra.

A titkos ügyletbe két erős német tagozat van belekeverve: a német szociáldemokrata párt 170 ezer tagot számláló ifjúságiosztályát Németország Szocialista Ifjúsága (Sölymök) 110 ezer taggal; továbbá az ifjúsocialista internacionáléhoz tartozik a német Szociáldemokrata Főiskolák Szövetsége (SHB, 2000 taggal) és ehhez társulva a baloldali Radikális Német Szocialista Diákszövetség (SDS, 2400 taggal).

„Kilépünk a világszervezetből” — jelentette ki nemrég Frankfurtban Karl Dietrich Wolff, az SDS 25 éves elnöke. Egy SHB szóvivő úgy találta, hogy „teljesen lehetetlen, hogy egy szocialista szervezet azzal a CIA-val dolgozzék együtt, amely a harmadik világban szabadságmozgalmakat nyom el”, és a „Sölymökkel” és az ifjúsocialistákkal együtt követelte Haekkerup „szabadságát”, aki aztán vissza is lépett. Még 1967 késő őrában Haekkerup főtájkár New York-

ban pénzügyi tárgyalásokat folytatott az IUSY nevében.

A CIA ügynökök és Haekkerup közötti kapcsolat egyik tárgya volt az 1968. évi szófiai világifjúsági találkozó, amelyre az IUSY megfigyelő küldöttséget szándékozott küldeni; a CIA-nak azonban érdeke fűződött ahhoz, hogy a fesztivált megzavarja, mint már korábban is.

Így vált 1959-ben Bécsben a találkozó fizetett nyugati ifjú provokátorok gyűléshelyévé. Az US titkosszolgálat magára vállalta 180 kommunistaellenes chicagói fiatal költségeit, akik feltört ajtókon keresztül belső rendezvényekre is behatoltak, és könnygázpisztolyokat sütögtettek el, amikor az ifjúsági vezetők meg akarták akadályozni őket abban, hogy a CIA segítségével kiadott „Wiener Nachrichten” című lapot terjesszék.

Annak idején az ifjúsocialista internacionálé is szerepet vállalt a bécsi „antifeszti-válban” mégpedig mint a német szociáldemokrata pártközeli álló sajtószolgálat jelentette, erőteljes német részvétellel. Nagy táblákat hozdortak, „gondolatok Magyarországra”, és később bécsi körházakban kötötték ki. A rendőrség egyedül az első fesztiválnapon 13 utcai veredést jegyzett fel.

Az 1962-es helsinki fesztiválon 160 fiatal antikommunista jelent meg. A költségeket, 40 ezer dollárt a „Wall Street Journal” szerint ismét a CIA vállalta. Dzsesszel, és csinos légikisasszonyokkal kísérelték meg az amerikaiak, hogy mindenekelőtt a fejlődő országokból jövő delegátusokat meggyőzzék a „szabad világ” előnyeiről. Azon fáradoztak, hogy a fesztivál látogatóinak ingyenes repülőutakat ajánljanak fel Nyugat-Európába. A fáradozások eredményeként 270 delegátus elhagyta Finnországot.

A CIA-pénzekről szóló leleplezések után nem látszott célszerűnek az ifjú-szocialisták számára, hogy az 1968-as világifjúsági találkozót is megzavarják. Ezúttal csak megfigyelő kiküldésével érték be, azonban nem akartak lemondani a CIA-pénzekről. Mindenesetre Haekkerup az amerikai szubvenció elfogadását feltételekhez kötötte, amelyek között az is szerepelt, hogy a pénz megszerzésénél az IUSY nevének nem szabad előfordulnia.

1968. januárjában Haekkerup közölte a Szófiában szervezett nemzetközi előkészítő bizottsággal, hogy az IUSY szívből érdeklődik a „jobb megértés” iránt. Egyidejűleg bejelentette egy 70 tagú IUSY küldöttség részvételét a fesztiválon.

A szófiai bizottság üdvözölte az IUSY magatartását, és elfogadta a jelentkezést, „jól-lehet az IUSY korábban el-lenséges magatartást tanúsított a fesztivállal szemben”.

A fesztiválfunkcionáriusok mindenesetre megváltoztatták magatartásukat, mikor Skandináviában 1968. júniusában a Haekkerup-féle levelet közzétették; ezzel „az IUSY önmagát zárta ki a világifjúsági találkozóval való részvételből.”

Mindazonáltal valamennyi tagegységület Németországból képviselve volt a szófiai találkozón. A „Sölymök”, az ifjúsocialisták, az SHB és SDS úgy vélték, hogy a csúcsvezetést kizárása őket nem érinti. (Ez szolgált háttérrel azoknak a vitáknak, amelyek a szófiai világifjúsági találkozón lezajlottak.)

(A DER SPIEGEL 1968. július 29-i számából.)

KEFIR-előzetes

Örriási szenzáció! Öröme tudatjuk olvasóinkkal, hogy rövidesen megrendezük a KEFIR-t (KEFIR = Kulturális Egyesületek, FIR-kaszok, gyengébbek kedvéért!) Ezen a hagyományos örök rangadón most is lesz lampionos felvonulás, jelmezes hacacaré, a kitűnő NEOTON-együttes, több népszerű, nagyon csinos kislány, a közönség

11-es rúgó versenye, hőlgyek részére, az Aranyláb-díjért, melyet lapunk főszerkesztője nyújt át. Előre csak annyit ígérhetünk, hogy nem fogja megbánni senki sem, aki kilátogat a BEAC-pályára. Következő számunkban részletesen visszatérünk az örök rangadó előkészületeire és időpontjára.

Ez is jól kezdődik

Minden kezdet nehéz, mondja a közmondás. És ez tanévkezdétkor nemcsak a diákokra vonatkozik. Hanem például a teremelosztásra is... Az első éveknek ugyanis az első hét első napján a kiosztott programban feltüntetett teremelosztás szerint készültek

egyetemi pályafutásuk első foglalkozására. A 19-es csoport tagjai is ezt akarták tenni. Sietve indultak hát a II. emeletre a számukra kijelölt 277-es terembe. Ott megtorpannak. Kicsit csodálkoztak. A lányok még kuncogtak is. A 277-es terem ugyanis a férfi WC... —ác—

Tajzolónk több, mint egy tucat közgázossal találkozott így, noha a tanév már megkezdődött...

A MINDIG KITŰNŐ — MOST MAJD BIZONYÍT!

Kétkedve, büszkélkedve jár a hír az egyetemen, hogy a közlekedés szakon „aranygyűrűvel” végzett egy lány. Oláh Ildikó (Csejtei Istvánné) maga sem tudja, a kitüntetés birtokosának tekintheti-e magát.

Többször kiigazították illetékes helyen, a helytelen fogalmazásért: nem aranygyűrűs, csupán vörösdiplomás, és majd kitüntetéses doktorra fogják avatni. Ennek feltétele azonban, hogy doktoráljon, mégpedig szintén jelesre.

Hogy létezik ez a kitüntetés, — hogy magának kell megkérvenyéznie a megfelelő igazolások mellékelésével — ezt a nővérétől tudta meg. Ő is ez évben végzett a debreceni Orvostudományi Egyetemen, és már a kitüntetés birtokosa. 16 év mindig kitűnő tanulmányi eredménye óhatatlanul is hamis általánosításokra kényszerít. A stréberség látható jelei — szemüveg, csúnyaság, félrehúzódo góg, vén-

lányos zárkózottság — Ildiből mindez hiányzik. Élénk beszédű, mozgékony kezű, szép arcú fiatalasszony.

Az általános iskolai kitűnő rendűseket azzal magyarázza, hogy az első évi jó bizonyítványt akarta megőrizni. Majd a gimnáziumban, ott nem ismeri senki, nem lesz kötelező a jó eredményt megtartani, biztatta magát. Azonban mégsem így történt, a híre már előtte járt. Nővére a gimnáziumban már megalapozta az Oláh-név becsületét, így Ildikó sem tehetett mást — tanult és újra kitűnő lett.

A humán tárgyakat szerette és amikor III. gimnáziumban mindenkit megkérdeztek, mi akar lenni, nem tudott válaszolni.

Osztályfőnöke tájékoztatására és tanácsára később úgy döntött, hogy közgazdász lesz. Az orvos családban megrökönyödtek elhatározásán.

Pestre akar menni Debrecenből, ahová onnan jönnek bol-

dogan az Orvosi Egyetemre? Mégis beleegyeztek, hogy feljöjjen ezt az elég homályosan megnevezhető szakmát tanulni, de visszaút nincs, kiadásait is magának kell fedeznie. Az egyetemen nem volt az első padosok áhítatos előadásjegyzetelője, sőt, annyira nem szeretett itt lenni, hogy sokat sírt is emiatt. Nem így képzelte el sok statisztikát, gazdaságtörténetet...

A kollégiumi élet azonban új és kellemes meglepetés volt. Tíz lánnyal élt egy szobában, kialakult a „bandaszellem”, összejövetelek, mozi, esti traccspartik. Mégis haza akart menni, itthagyni mindent, de „visszaút nincs”!

Később az egyetemet is megszerette. Nem tanult többet, mint társai, ő sem volt ott minden előadáson, mégis minden vizsgája jelesre sikerült. Szeretett vizsgázní, olyan volt ez számára, mint egy sportmérkőzés. Mindig győzött. A hajtóerő, az akarás oka most az 1000 forintos Népköztársasági ösztöndíj volt, amelyből el kellett tartania magát. Másodévből otthagyta a kollégiumot, albérletbe költözött. A „bandaszellem”, ami eleinte olyan vonzó volt, egyre inkább terhére vált.

Hogy a megmaradó szét-szort, elpazarolt időt miért nem töltötte ki mással, miért nem segítette más társadalmi szerepkörben

az egyetemen, — erre a kérdésre csak később válaszol.

Nem akar mentegetőzni, mégis kiderül. Gyakran fáradt, ha nem is tanul mindig és sokkal többet, mint a többiek —, ez teljesen lekötötte. Betegsége, ami miatt kétszer egy-egy évig nem járt iskolába, nem múlt el nyomtalanul.

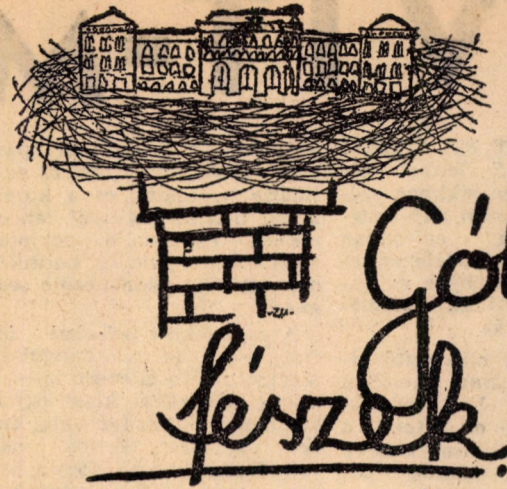
Nem tudott — de elismeri — nem is akart többet vállalni. Most az Ipargazdasági és Üzemszervezési Intézet Vegyipari Gazdasági Osztályán dolgozik. Maga sem tudta pontosan, hol szeretne dolgozni. Itt töltötte az üzemi gyakorlatát, ide hívták.

Az első napok bemutatkozásain, ismerkedéseken már keresztülesett, szakmai, társadalmi munkája, feladatai még csak után lesznek.

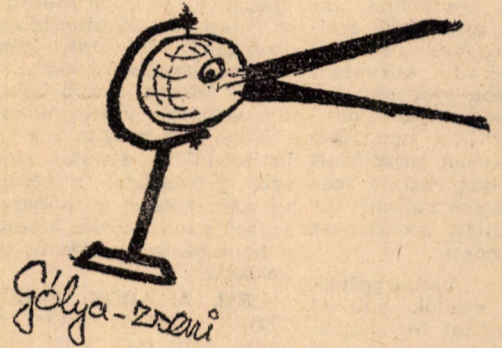
Izgul, mi vár rá, mint minden vizsga és indexosztás előtt. — A mindig kitűnő — majd bizonyít, most már többet kell vállalnia!

Amikor a minisztérium lépcsőjén búcsúznak, fényképet kérek tőle. Egy pillanatra elbizonytalanodik. Talán otthon talál egyet — mondja olyan hangsúllyal, ami szinte azt jelenti —, kár belőlem ügyet csinálni, nem volt nagy dolog az egész.

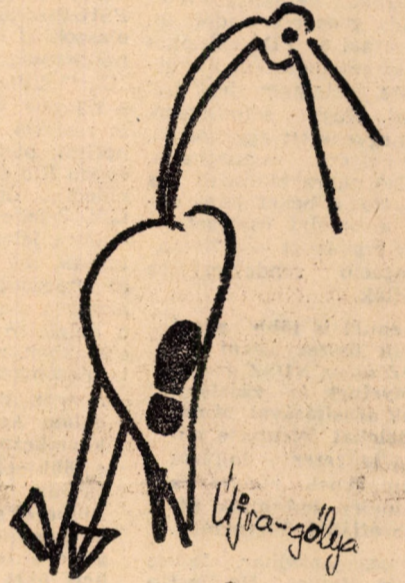
Kékési Kati

**Gólya-
fészkek...**

Gólya-zsóni

Gólya-félék...

Ez is tanszék!

A könyvtárban

(Kádár felvétele)

6 oldalon állandóan

Közljük kedves olvasóinkkal, hogy szeptembertől kezdve lapunk állandóan hat oldalon jelenik meg. Az újság ára példányonként 60 fillér. Az előfizetési díj egy évre 12.— Ft.

Azok az új hallgatók, akik már most szeptembertől szeretnék lapunkat megrendelni, 16.— Ft előfizetési díjat küldjenek be postán az egyetem 161756—70. számú csekkzámlájára, mely esetben előfizetésük 1969 év végéig érvényes. (Kérjük, hogy a csekk hátlapján tüntessék fel az évfolyamot, illetve tagozatot.)

Lapunk régi előfizetői az újabb megrendeléshez szükséges csekket, értesítésünkkel együtt a lejárát előtti utolsó számunkkal kapják majd kézhez.

A nappali hallgatók csoportmegbízottai a szerkesztőségben (III. 381) szeptember 7-től kezdve minden második hét szombatján, a 11 órai nagyszünetben átvethetik csoportjuk újságját.

Még egy „megrögzött világjárónak” is izgalmat jelent, ha egyhónapos utazásra készül, hát még azoknak a — zömmel első éves — egyetemistáknak, akik ez alkalommal először lépték át az országhatárt.

Az egyetemi KISZ szervezésében a Német Demokratikus Köztársaságba, Rostockba utazó nyári építőtáborozó egyetemi hallgatók 18—18 főnyi fiú- és leánycsoportja tehát érthető lázas izgalommal teli várakozással készült a július 13-i indulásra.

Az esti, 21 óra 55 perckor induló Metropol-expresszhez többen már a kora reggeli órákban a Nyugati pályaudvar pénztártermében várakoztak. Na persze, ez korántsem a felfokozott izgalom, annál inkább a rossz szervezés eredmények tudható be. Eredetileg ugyanis a reggeli indulásról kaptak értesítést az érdeklődők: s az utolsó napokban megváltozott programról nem értesítették mindenkit. Az pedig már végképp az indulás előtt derült csak ki, hogy tulajdonképpen a 20.55-ös Favorit- vagy a 21.55-ös Metropol-expressz viszi-e a társaságot a távoli Rostock felé. Nem csoda tehát, ha órákkal az indulás előtt együtt volt a két csoport. Ez a fejtelenség azonban némi pozitív eredménnyel is járt: a vonatindulást senki nem késte le...

Végül mégiscsak elérkezett az indulás perce. A több mint 24 óras vonatkozás — hálófülke nélkül, II. osztályon — igen fárasztónak ígérkezett. A társaság ennek megfelelően öltözött: fiúk-lányok mindnyájan farmernadrágba.

A vonaton töltött éjszaka nagyon megviselt mindenkit. Néhányan átvirrasztották, a zöme azonban előbb-utóbb a legkülönbözőbb — az absz-

rakt festők kusza vonalait is megszegyenítő — pózokban aludt el. A következő nap is a fáradság elleni küzdelemben telt el. Késő délután végre befutottunk a berlini Ostbahnhofra. Innen áthurcoltuk csomagjainkat Berlin másik pályaudvarára, a Lichtenbergre, s folytattuk utunkat végző célunk, a Keleti-tenger egyik nagy kikötője, Rostock felé.

Éjfélkor érkezünk meg Rostockba, ahol a munkáltató vállalatok képviselői különbözőkkel vártak. Az egyik különjárat a fiúcsoportot vite új szálláshelyére, Rostock egyik peremkerületébe, Langenortba, míg a másik autóbussz a lányokat szállította egy Rostocktól 30 kilométerre levő kis faluba, Gubkowba.

Itt tehát szétváltak útjaink. A lányok a gubkowi Torfkombinátban (tőzegkitermelő) kaptak munkát.

A fiúcsoportot — mind azt később megtudtuk — a Rostockot átszelő, és kiszélesedve öbölszerűen a tengerbe torkoló Warnó folyó tulsó partján körülbelül 5 falunyi területen elterülő Industrieaukombinátba (épületelemgyártó vállalat) osztották be.

És kezdetét vette a munka

A rostocki építőtábor programja a többi — az egyetemi KISZ VB által szervezett — külföldi munkaakcióhoz hasonlóan 3 heti munkából és egyheti kötetlen foglalkozásból, országjárásból állt. Mindehhez tudni kell azonban, hogy az NDK üzemeiben, gyáraiban általánosan bevezetett az ötnapos munkahét. Így tulajdonképpen háromszor 5 napot dolgoztunk, amelyért munkabért fizettek. Mégpedig időbéres teljesítménybért. Biztosítva nem voltunk, betegnek lenni nem lehetett, mi-

Reggeli randevú — esti indulás

vel csak a munkában eltöltött időre fizettek. Mint később kiderült, ehhez a kitételhez vendéglátóink bürokratikusán ragaszkodtak is. A ledolgozott három hét után a csoportok szabadon választhatták meg egyhetes programjukat, sőt, kisebb egységekre szakadva tölthették idejüket. Csak a negyedik hét végén kellett ismét együtt folytatni az utat hazafelé az NDK—csehszlovák határtól — a kollektív útlevél miatt.

Az NDK-ban végzett munkával kapcsolatban feltétlenül külön kell választani a fiú- és a lánycsoportot. Nemcsak azért, mert máshol, másfajta munkát végeztek, és más munkáltatóhoz kerültek, hanem elsősorban azért, mert egyéb körülményeik is merőben eltérőek voltak.

Lányok Dante poklában

A lányokkal kezdeném a sort, és nemcsak illendőségéből. Az ő körülményeikhez képest ugyanis — ahogyan az első hét után az egyik kis-lány elkeseredetten megjegyezte — Dante pokla egészen szép lehetett...

Maga az a tény, hogy egy kis „eldugott” faluba kerültek, ahonnan a három hét munkanapjai alatt a közeli Rostockba nem tudtak bejutni, már nem sok jóval kecsgetett. És ez csak a kezdet volt...

Egy tőzegkitermelő telepre kerültek. Itt láncba állva kellett balákba rakni a korábban géppel felszaladt, három-négy kilós tőzegdarabokat, a

férfimunkásokéhoz hasonló teljesítményben. És ehhez a munkához olyan elemi feltételeket sem biztosítottak számukra, mint a védőkesztyű. Miután a nők — és különösen a munkában még kevésbé edződött egyetemista lányok — munkavégző képessége nem áll arányban a férfiakéval, az első hét tapasztalatai azt mutatták, hogy keresetük még a legminimálisabb előzetes kalkulációkat sem közelíti meg. Pedig újabban már az esőben is kintmaradtak dolgozni...

És hogy milyen munkát végeztek, azt csak az tudja valójában elképzelni, aki látott már tőzegkitermelést.

Panaszaikkal a kombinát vezetőinél süket fülekre találtak. Ez döntő lépésre készítette őket: küldöttük a közösi tanácshoz fordult sérelmeik orvoslására. Ez valamit segített. A bérezést illetően jobb belátásra bírták a Torfkombinát vezetőit, de már a védőkesztyűk kiadását ők sem tudták kieszközölni. Viszont igen hangulatos búcsúbunkettet rendeztek.

A fiúk jobb, de veszélyesebb körülmények között

Amikor egynapos huzavona után a második nap reggel a fiúcsoport tagjai megismerkedtek új munkaterületükkel, bizony ők is igen megszeppentek. Igaz, őket ellátták több kilónyi munka- és védőruhával a gumicsizmától és

kezeslábastól a viharkabátig és viharadrágig, sőt még védőkesztyűt is kaptak. Nem is a munka minősége volt a meglepő, hiszen tudtuk, mi lesz az: árokásás, kábelfektetés, kubikosmunka. A hozzámondott körítés volt egy kissé izesítő: az, hogy vigyázzunk a csákányozásnál, mert sok helyen magasfeszültségű kábelek vannak lefektetve, s azért is szükség van az óvatosságra, mivel a heinkeli repülőter területén dolgozunk, ahol még akadhat néhány, a háborúban fel nem robbant bomba...

Ettől kicsit melegünk lett. Hát még, amikor közölték, hogy olyan teljesítményt kell elérnünk, mint a hivatásos kubikosoknak. Persze nem eszik olyan forrón a kását, mondja a közmondás, és ez ránk is érvényesnek bizonyult. Igaz, hogy igen „hajtott” a fiúcsoport, de reálisan figyelembe véve munkavégző-képességünk felső határát, mégis kellett némi munkáltatói jóindulat ahhoz, hogy végül is 100 százalékkal számoltak el bennünket, ami a három-heti munka után igen jónak mondható, bruttó 430 márkás keresetet jelentett. Azonkívül pedig bomba nem volt, senki sem robbant, „mindössze” a Bánhegyi Laci vágott szét egy elektromos kábelt, de a nagy ijedtségen kívül ez sem okozott különösebb zavart.

Ébresztő négykor

Akad néhány furcsaság új életrendünkben. Itt volt mind-

járt a felkelés. Fél hatkor kezdtek a munkát, s ehhez komppal szállítottak át a munkásszállástól a tulsó parton levő kombináthoz. Hogy céljuk a menetrend szerint közlekedő kompot, hajnali 4 órakor kellett kelniük. Hát ez nagyon szokatlan és kellemetlen volt. Különösen az egyetemi szorgalmi időben reggel 8 órakor kezdődő előadásokat keveset látogatóknak...

Krumplipucolás — kopogó szemekkel

Az étkezéssel is nehezen békültünk meg. Egy márka lefizetése ellenében a kombinátban ebédeltünk, míg reggelről és vacsoráról magunknak kellett gondoskodni. Az az ebéd azonban... Egy tál ételt kaptunk, a magyar gyomornak igen szokatlan íz- és összetételben. S hozzá mindennap pucolatlan tőlt burgonyát. Úgyhogy ebéd-időnk első részét éhségtől kopogó szemekkel, lázas pucolással töltöttük.

Ami a munkánkat illeti, már csak a föld rossz minősége miatt is elég nehéz volt, de a fiúk egyöntetű véleménye szerint ki lehetett bírni. Azért sokat dolgoztunk, s néhányan, főleg Harcsa Pista, szinte „profi” szinten termeltek. Nem volt tehát alaptalan magyarul kitűnően beszélő munkavezetőnk, Heinrich Wolf bácsi dicsérete, amely a bérfizetésünk nagyságában is megmutatkozott. Összességében valóban jó munkát végzett a

Gólya csal-étek

A „Gólya”-sorozatot a „már” II. éves Halász Géza rajzolta

Tessék mondani, ide 18 éven aluliak is bejöhetnek?

?MEGMAGYARÁZOM A BIZONYÍTVÁNYT?

Bevallom, sokkal könnyebb lelkiismerettel írnam le gondolataimat, ha jó tanuló lettem volna. Higgyék el, hogy ez a cikk nem egy közepes tanuló öngazdáltsága az egyetem elvégzése után, melynek sokat köszönhet, hanem főleg az államvizsgára való felkészülés közben született gondolatok rögzítése, melyekről már mind a tanári kar néhány tagjával, mind évfolyamtársaimmal sokat beszélgettünk.

Tankönyv, előadás, szeminárium

A kijelölt tananyag elsajátításához a kötelező irodalomon kívül e három „segédeszköz” jó használata szükséges. Ez csak akkor lehetséges, ha megvan közöttük a megfelelő összhang, egymásra épülnek, kiegészítik egymást.

Tehát a jó tanulmányi munka, a szakma alapjainak elsajátítása a tankönyv megtanulásán, és az előadásokon, szemináriumokon elhangzottak feldolgozásán alapszik.

Az a véleményem, hogy nálunk az ipar szakon csak egy-két tárgynál valósult meg az összhang, a többségénél, az államvizsga szaktárgyaknál is, ez hiányzott.

A magyarázat a jegyzetek (tankönyvek) gyengeségében rejlik. Véleményem szerint ezekben a tankönyvekben túl sok volt az ismétlés, (úgy önmagát, mint más tárgyak alapismereteit tekintve) és a túlmagyarázás.

Az ipargazdaságtan tankönyve a jelenlegi gyakorlat szempontjából elavult anyagot tartalmazott. Ne-

künk azonban legalább volt, mert a közlekedés szakos hallgatók még ilyenekkel sem dicsekedhettek.

A bevezetendő új gazdasági gyakorlatot és a közgazdasági fogalmak átértékelését a kötelező irodalomból, és az előadásokból kellett elsajátítanunk. Így igazolódott az előadások, és a kötelező irodalmak létjogosultsága, amely azonban mértéktelenül felduzzasztotta a tananyagot. 600 oldalas tankönyv anyagát 1200 oldal kötelező irodalom és előadásanyag „egészítette ki”.

Az iparvállalatok vezetése, szervezése, tervezése a tankönyv első kötete, mely a jobbak, gyakorlatilag alkalmazható részét tartalmazta az anyagnak, sem volt didaktikailag tökéletes. Ezt a magam kárán is tapasztaltam, amikor egy módszert kellett ismertetnem a vizsgán, melynek nevét nem tudtam. Nevetek rajtam, akiknek elmondtam, jöhet közlök 10-15-ből is csak egy-kettőt tudott rá választ adni. Maga a módszer neve, a tömeggyártás operatív

tervezésének alapvető módszere: A befejezetlen és félkésztermékek normázásán alapuló módszer — elbűjtölvá lapult a sorok között.

A második kötet szintén sok kívánnivalót hagy maga után. Megtűnt, milyen fontos a gyártási segédanyagok jó tervezése, szervezése, az önköltség jó tervezése, munkanormázása stb., (mind-egyiknél különös tekintettel az új mechanizmusra), jól át tudtuk ismételni a tervezés és szervezés alapvető módszereit, de az illető területekkel kapcsolatos konkrét problémákat viszonylag szűk teret kaptak.

Érzésem szerint ugyanez az anyag 150 oldalon is összesűrítendő, és akkor lényegesen jobb lett volna.

Fenti hibák a következő problémákkal járhatnak:

— Megbomlik az egység az előadás és a tankönyv között. A tankönyvek túlméretezettsége eleve érdektelenné tesz az előadások hallgatásában, hiszen bővebben magyarázni nem lehet.

A szemináriumra való felkészülést is megnehezíti, hiszen a nagy tananyag miatt kevés idő jut a kötelező irodalomra, melyek teljesebbé tennék a hallgató tudását. Ezen lehetne segíteni azzal, hogy az előadásokra járva, annak logikai menetébe építjük be a kötelező irodalmat, ez azonban a tankönyvet tenne szükségtelemmé. Erre azonban technikai okokból szükség van, hiszen a jegyzetelés minősége (átlagos képességű hallgatót alapul véve) rossz, olvashatatlan, vagy hiányos, mely a vizsgára való felkészülést nehezíti meg.

— Az anyag elsajátítása a túlméretezettség miatt nehezebb lesz, nagy szerepet kap a vizsgán a szerkesztés. Továbbá a túlmagyarázás az önálló gondolkodás helyett a magolásra ösztönöz. Ennek negatívumai főleg a gyakorlatban ütöznek ki.

Szeretném lerögzíteni, hogy jó tankönyvekre feltétlenül szükség van. Három igen színvonalas tankönyvet szeretnék kiemelni: dr. Denkinger Géza: Valószínűségszámítás, dr. Csanádi György: Polgárjog és Nemes Ferenc: Bevezetés a gazdaságszociológiába. Véleményem szerint mindhárom jól rendszerezett, és kellő figyelemmel jól elsajátítható. Ehhez hozzájárult, hogy az előadások sem váltak érdektelenné, sőt, éppen a jegyzet tömörsége miatt a hallgatóság rá volt szorítva; hogy a ki nem fejtett részeket előadásban kapja meg. A szociológiához még meg volt adva a majdnem teljes magyar irodalom is, melyekkel jó meg lehetett érteni és tanulni az anyagot.

A jó jegyzettől én azt várom, hogy az adott időszak viszonylag legmagasabb színvonalú, hazánkban is alkalmazható, vagy legalábbis belátható módon belül használható anyagát ismertesse úgy, hogy hívja fel az ember figyelmét bizonyos dolgokra, amelyek elsajátításához a hallgató további önálló munkája szükséges.

Kell-e, hogy a jegyzetítő önálló koncepcióját fejtsse ki a jegyzetében? — Szerintem nem szükséges, különben ott is, ahol a forrásmunkák megadva nincsenek, eléggé vitatható az önállóság ténye. Vizsgát feltétel nélkül szükséges, hogy magát az adott tárgyat teljes egészében ismerje, még akkor is, ha a tankönyv vagy jegyzet egy részét írja, azért, hogy a felesleges ismétlések elkerülhetők legyenek. (Ezt ugyan a szerkesztés is kiküszöbölheti, de összehasonlíthatatlanul nagyobb munkával.)

A tankönyvek továbbá tartalmaznia kell azokat az alap kategóriákat, fogalmakat, melyeket az illető tudomány felhasznál, és amelyek ismerete elengedhetetlen a további önálló munkához. Persze ez a szerkezeti elképzelés tantárgyanként változó.

Az esti tagozaton tanuló hallgatók között azonban két olyan kiváló és sokszoros magyar válogatott is akad a viláblabdázó Dömötör Zoltán és a távol- és hármassugró Kalocsai Henrik személyében.

SPORT

MEXICO! Ez a távoli egzotikus ország fogadja az év októberében a világ minden tájáról a legjobb sportolókat, hogy összemérjék tudásukat, erejüket, ügyességüket a sportvilág legnagyobb vetélkedőjén, a négyévenként megrendezésre kerülő nyári olimpiai játékokon.

Tehát Mexikóra figyel a sportvilág, s így természetesen a magyar sportolók; és sportkedvelők hatalmas tábora is.

Egyetemünk élsportja — sajnos — igen messze jár attól, hogy a szakosztályainkban versenyző fiatalok között találhassunk Mexikóba készülőket.

Az esti tagozaton tanuló hallgatók között azonban két olyan kiváló és sokszoros magyar válogatott is akad a viláblabdázó Dömötör Zoltán és a távol- és hármassugró Kalocsai Henrik személyében.

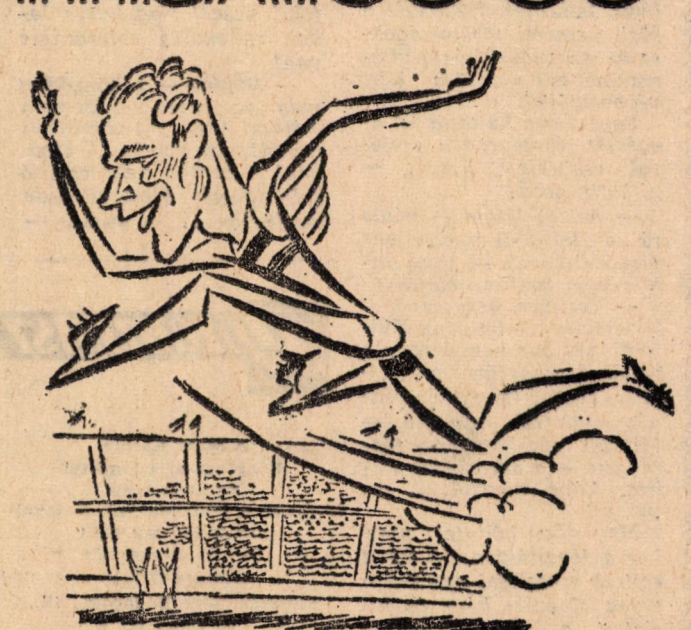
akik hazánkat képviselik a távoli földrésznagy sporteseményén.

S nem is akárhogyan. Hiszen Dömötör Zoltán annak a Tokióban is olimpiai bajnokságot nyert viláblabda-csapatnak egyik kiválója, amely most is egyik legnagyobb aranyérmes reménységünk.

Kalocsai Henrik pedig ebben az évben hármassugrásban hosszú ideig a világranglista élén állt, s ha megfelelően formába lendül az olimpia kezdetére, feltétlenül esélyes a győzelmi dobogó bármelyik fokára.

Ha felgördül a függöny, s megkezdődik a világ legjobb sportolójának „nagy előadása”, a nyári olimpia, mi is szurkolunk a magyar sportolóknak, s nagyon örülünk sikerüknek. S ha ez a siker Dömötör Zoltánnak és Kalocsai Henriknek is sikerül, egy kicsit még büszkébbek leszünk... (—é—)

MEXICO

Ha kijön a lépés...

Tanáraink védelmében

Mi az oka ennek a helyzetnek? Biztos, hogy az általam felsorolt tényezőknél kívül még van néhány egyéb fontos dolog is, én azonban az alábbiakat gondolom.

— Tanáraink többsége jó szakember, de nem rendelkezik a szükséges pedagógiai alapismerettel. Pontos számadatot erre nem tudok adni, de amikor Megyeri elvtársnak felvetettük ezt a kérdést (pedagógiai végzettség), ezt ő is elismerte. Biztos, hogy tanáraink egy része rendelkezik jó pedagógiai, és emberismerettel, de szerintem ez nem pótolja az oktatáshoz szükséges alapvető tanári szaktudást (didaktikai!).

— Egy negatív érdekelttség. A jegyzeteket és tankönyveket ívszámra fizetik. Egy jegyzetért ívenként 400 Ft-ot, egy tankönyvért 300 Ft-tól 1500 Ft-ig kapnak.

Ez természetesen a jegyzetek terjedelmét is befolyásolja. Szerintem egy jó, tömör jegyzet, ráadásul még — nagyobb munkával is jár! Leegyszerűsítve: ez több munkát jelent kevesebb pénzért.

Az oktatónak sok különmunkát kell végeznie. Ha ezt a jó jegyzet elkészítésére való plusz időre fordítja, kétszeres anyagi hátrányt szenved. Elmarad az honorárium egy része, és kevesebb egyéb munkát tud elvégezni, mely szintén anyagi áldozatot. A tanár különmunkájának egy része még az oktatás szempontjából is hasznos, ezt kár lenne teljesen megszüntetni. (Az oktatónak a gyakorlati étellel való jó kapcsolatának ez az alapja.) A különmunka másik nagy része azonban hátráltatja az oktatási munkát.

Csökkenti a tanulmányi munka szempontjából fontos tanár-diák kapcsolatot, csökkenti az oktatásra való felkészülés idejét, növeli a ta-

nárok fáradságát, mely esetleg még a vizsgákon is megmutatkozhat stb.

Szerintem szükség van az oktatók jogainak és kötelezettségeinek átértékelésére, annak anyagi kihatásaival együtt (komolyabb mértékű rendezésre van szükség, mint amelyet a középiskolai és általános iskolai tanároknál hajtottak végre).

Túl mindezen, szükség van a egyéb intézkedésekre is, melyekre Váradi László és Manchin Győző hallgatók szakdolgozatukban utaltak:

— A jegyzetek tartalmi, minőségi értékelésébe vonják be a diákokat is, úgy hogy minden vizsgaidőszak után — esetleg előtte

közvéleménykutatás szerűen megkérdezik a hallgatókat, hogy vannak-e megelégedve a jegyzettel, s a tanulók által jónak tartott jegyzeteket részesítik megfelelő, honoráriumon felüli, anyagi, erkölcsi elismerésben,

vagy az itt felmerült problémákat korrigálják a következő kiadásnál.

— Készíttessenek rendszeres „életű” vizsgálatot a végzett diákokról, mely az oktatás egészéről alkothat véleményt a gyakorlati élet talajáról. (Volt már hazánkban is erre példa.)

Fentiek nem azért íródtak, hogy hozzám hasonló, vagy nálam felületesebb diákok gyengébb tanulmányi eredményüket ezzel megmagyarázzák, hanem azért, hogy mindez pozitív változást hozzon a jegyzetek, tankönyvek minőségében.

Kutas János 1968-ban iparszakon végzett hallgató

(A szerző sok megállapításával igen, — sokkal nem ért egyet a SZERK. — vitatkozunk rajta!)

fiúcsoport, hát még ha például a Stern Gabi is dolgozott volna a három hét alatt mondjuk egy napra valót...

A Trockenraum

Egy hatalmas munkásszállás különálló barakkjaiban laktunk. Igen tiszta, jól berendezett, négyágvas szobákban helyeztek el bennünket. Tisztálkodási lehetőségünk is biztosítva volt. Ez irányban nem is panaszkodott senki. Legfeljebb a Harcsa Pista—Várszegi Andris—Asbóth Arthur—Erdős Pali kvartett nem merete megmenni haza az új cimben szobájuk megnevezését. Ajtójukon ugyanis hatalmas tábla díszelgett: Trockenraum. Ami magyarul annyit jelent: Szárítókamra. Persze belülről ez a szoba sem volt rosszabb a többinél.

A szervezésről, s a vezetésről

A külföldi építőtábor szervező KISZ VB egy-egy végzős hallgatót jelölt ki a két csoport vezetésére. Ezt a kijelölést azonban eléggé meg-alanozatlanul, körültekintés nélkül tették. Csak így fordulhatott elő, hogy pl. a fiúk vezetője, Göndör Péter egy szó német tudás nélkül, a munkaakció részleteiről mit sem tudva vállalta a vezetést, s a lányok vezetője, Rédei Irén is kevesebb nyelvi tudással rendelkezett, mint néhány társa. Bár ő fey is sokat és hasznosan fáradozott csoportja érdekében.

A fiúk vezetője azonban egyelőre bizony meglehetősen kevés vezetői erénnyel rendelkezik ahhoz, hogy ilyen hosszabb útra rábízhasanak egy csoportot.

Itt feltétlenül felmerül még

az a kérdés, hogyan engedhetett el a KISZ VB két, fiatalokból, zömmel első-másodéves hallgatókból álló csoportot úgy, hogy sem a vezetők, sem a csoport tagjai megfelelő eligazítást nem kaptak, helyi ismeretekkel nem rendelkeztek, nem tudták, kikhez mennek, problémáikkal kikhez forduljanak, s egyáltalán mihez kezdjenek.

Egy ilyen — egyébként rendkívül hasznos és tanulságos — külföldi munkaakció feltétlenül meg kell hogy érjen a szervezőknek annyit, hogy legalább egy eligazító megbeszélésre összehívják az utazókat, vagy jól felkészített, gyakorlott vezetőket adjanak melléjük.

Az eddigiek során nagyjából alaposan megbíráltuk a munkaakció szervezését. Ehhez azonban hozzá kívánkozik, hogy magának a külföldi építőtábornak a létrehozása miatt egyetemünk KISZ-szervezetét dicséret illeti. Ez igen hasznos törekvés. Hogy a többi munkaakciót hogyan szervezték, nem tudjuk, de a rostocki nagyon rosszul sikerült. Sok mindent nem tisztáztak német munkálta-toinkkal, s a két, július 13-án induló csoportot rendkívül tájékozatlanul indították utnak. Hogy az új tanév kezdetén aktuálisak legyünk, ebben az esetben a KISZ VB illetékesei uv-t érdemelnek...

Egyet tehát magáról az utazásról, munkánkról, problémáinkról. Ami a sok panaszt illeti, az elmondottak döntő többsége elkerülhető lett volna. Maga az utazás azonban így is valóban izgalmas, élménydús volt.

S hogy mennyi érdekességgel, szórakozással, jókedvvel is járt, arról a következő számunkban számolok be.

Pongrácz György

ELSŐÉVES LÁNYOK! FELSŐÉVES FIÚK!

A későbbi kellemetlenségek elkerülése végett az alábbiakban rövidítve közöljük O. Cs. tavalyi naplójának egy részletét. Egyetemünk fent nevezett hallgatója volt oly kedves, rendelkezésünkre bocsátani legtitkosabb gondolatainak tárárt, hogy így próbáljon segíteni azon társain, akik hasonló sorsra jutnának. Olvassátok és okuljatok belőle!

Szept. 6. Ma volt az évnyitó ünnepély az aulában. Fogalmam sincs mi történt a színpadon. Biztosan a szokásos beszéd, szavaltat, ének, beszéd, szavaltat, ének. Elhatároztam, hogy egy szerencsétlen gólyalányt pártfogásomba veszek. Szóval terepszemlét tartottam és a Marx-szobor lábánál felfedeztem az „igazit”. Csak egy problémám volt: hogyan ad-

jam tudtára szándékomat a zsbongó korlátja mellől. Elhatároztam, hogy hazafelé menet valahogy megszólítom. Nem sikerült, elment az előző villamossal.

Szept. 9. Ilyen izgatottan még nem mentem előadásra. Talán ma sikerül! A menzán mellé sodródtam. Szívem a torkomban, nyelvem a gyomromban — szóval valami hülyeséget gagyoghattam neki. Valószínűleg azt gondolhatta, hogy köszönök, mert udvariasan visszabiccintett azzal a bájos kis fejcskéjével. Hát ma sem sikerült!

Szept. 10. Reggel a villamos megállóban vártam rá. Megismert! Együtt mentünk be az egyetemre. Sikerült útközben mesélni egyfolytában neki a diákéletéről. Figyelmesen hallgatta, legalábbis úgy tűnt, mert szóhoz sem jutott. Délután megvártam, hogy hazakísérjem, közben egy pohár ka-

kaót és egy vajjas kiflit vettem. Szerelmem eddig 3 Ft-ba került. Hazafelé menet megkérdezte: Mondd, mit ugrálsz te állandóan körülöttem? Elvörösödtem, nagy lélegzetet vettem és megmondtam neki, hogy miatta. Nem szeretném, ha problémái lennének az egyetemmel kapcsolatban. Megköszönte és felugrott a villamosra.

Szept. 16. A hosszú szombat és vasárnap, mely csak nekem volt hosszú, elmúlt. Amikor ma megláttam Őt a szünetben, majd kiugrott a szívem. Előadás után sikerült a nyomába szegődnöm. Útközben előadást tartottam neki az értéktörvényről és a tökéletességéről. Biztosan érdekelhette a téma, amint azt a sűrű sóhaj-tásaiából és fejbólintásaiából ki-vehettem. Elválásunkkor mélyen a szemem közé nézett, nagyot sóhajtott, aztán kecses riszállással eltűnt a sarkon.

Szept. 20. Hurrá! A siker útján haladok! Ma meghívtam a klubba táncolni, mire azt válaszolta, hogy akkor nem ér rá, mert balettórája van. Megkérdeztem, mikor lenne ideje velem tölteni néhány kellemes

órát. Erre felsorolta elfoglaltságait, minden perce be van táblázva. Most tehát meggyőződésheltem róla, hogy szerelmem milyen tiszta lelkű, becsületes, szorgalmas lány.

Szept. 22. Ma megkérdeztem Tőle, szeret-e. Rám bámult azokkal a csodálatos tengerkékszemeivel és lágyan ezt sutogta: „Imádlak... nem lát-ni!” Szakított vele.

Szept. 30. Szakítottam vele. Nehéz az igazit megtalálni. De aki keres, az talál. Különböző kezdem kiheverni ezt a nagy csalódást.

Nov. 6. Ma ünnepély volt az aulában. Új „gólya” után fűrkésztem. Elszomorító látványt nyújtottak!

Nov. 10. A ruhatár előtt észrevettem „Ó No 2”-t. Szegény, olyan tanácstalanul állt a sorban. Elhatároztam, hogy segít-tek rajta és megpróbálom Őt eligazítani az egyetem zegu-zugos folyosóin és bürokratikus berkeiben.

A napló további közlése nem érdemel különösebb figyelmet, mivel a további fejleményeket már elolvashatta a Kedves Olvasó. (A szerk.)

E ngedjétek meg, hogy be-mutatkozzam. GOZGAZ GERZSON vagyok, e jeles egyetem harmadéves jeltelem hallgatója — lennék, ha nem csak most születtem volna e lap hasábjain.

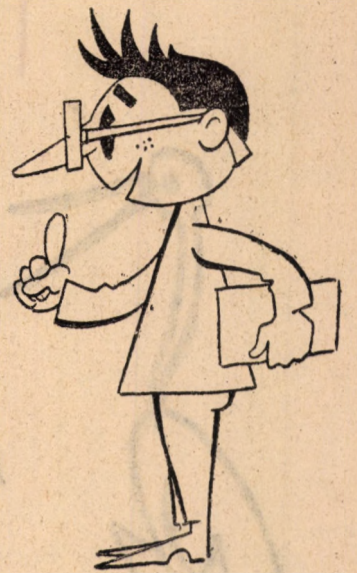
Mint a mellékelt ábra is mutatja, orrom meglehetősen nagy, s így, ha néha beleütöm valami fonákságba, az nemcsak az én hibám, hanem azoké is, akik erre nekem alkalmat adnak.

Itt van például a női mosdók ügye, bár ez nem kifejezetten rám tartozik. Már az elsőéves lányok panaszkodtak, hogy egyetlen helyiségben sincs tökör. Még egy ici-pici tükröcske sem. Hát megfelelő állapot ez? Elfogadható? Hát várható, hogy lányaink ezek után minden órán csinosak lesznek?!...

No, de mára elég a zörtölődésből, kívánok mindannyitoknak jó tanulást, magasabb ösztöndíjat és már jó előre minél kevesebb u-t.

Viszlát a következő számban!

JELEN

Ariadne fonala

Böngésztem a nemzetközi almanachot, találtam is benne sok szép országot, de tudj' isten, valahogy mégis hiányérzetem támadt. Nem találtam Közgáziát, ezt a kis országot, a mi államunkat. Valószínűleg szerkesztői vita folytán maradt ki. Eppen ezért időt, pénzt és fáradságot kímélve, utánajártam a dolognak, kutatásaimat az alábbiakban adom közre. Közgázia:

Rektorátus a Duna bal vagy jobb partján (attól függő, honnan nézzük).

TERÜLETE: nem nagy, nem is kicsi, de lehetne nagyobb. Lakóinak száma nappal több, éjjel kevesebb, sőt aszimptotikusan tart a nullához. A lakosság zöme ösztöndíjból él, aki meg nem kap, szerez ahonnan tud. Erdekese demográfiai vonás a Közgáz lakosainál megfigyelhető kasztosodás, a népesség ugyanis két nagyobb, jól elkülöníthető csoportra oszlik: a tanárok és diákok kasztjára, melyek közül természetesen az előzőek a felsőbbrendűek. Övék például a kérdéses és osztályozás privilegiuma, a rektori és dékáni pallosjogról nem is beszélve.

TAPLALKOZÁS: Fő táplálékuk a krumpli: Jórészt a menzán történik, itt fogyasztják a Közgázok a főétkezést, az ebédet. Rendszerint nem adnak sokat, viszont sorba kell állni érte, ami a társadalmi aktivitást nagymértékben emeli. Reggelit eddig a büfében kaphattak a büv cელიért, amit reggeli jegynek hívnak.

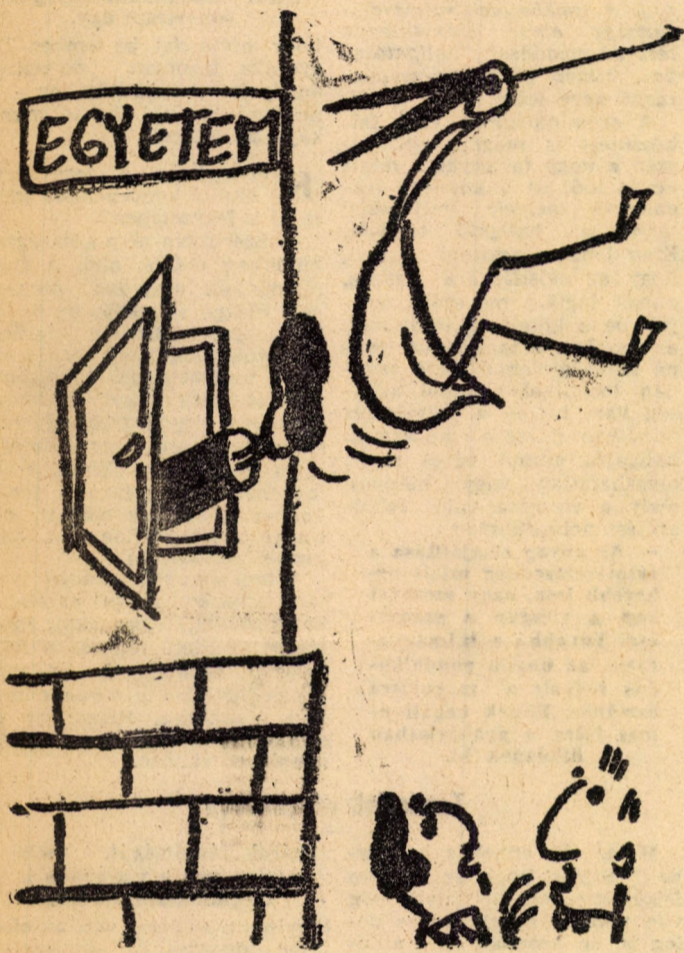
SZÓRAKOZÁS, KULTURA: Az egész ország, igen művelt, vagy legalábbis annak kéne lennie, tekintettel arra, hogy 17 pont alatt ma már nagyon nehéz megszerezni az állampolgárságot. Ezen kívül van egy tuca rendezvény, amely a kultúr színvonalat hivatott emelni, meghívták például Soós Károlyt, és kulturális életünk több neves személyiségét is. Van ezenkívül Bár is, ahol sörre-borra és egyébre válthatják ösztöndíjukat a Közgázok. Szombatonként tánc és unaloműzőnek ott a flipper.

Külön említést kell tenni Közgázia sajtójáról. Egy lapjuk van, de az aztán nagyon! Címe Közgáz, megjelenik minden második szombatban. Előfizethető a 381-esben.

Hát ennyi lenne hézagpótló munkám, csak azért nem hosszabb, mert nem akartam, hogy helyhiány miatt apróbetűvel hozza a vagy ne adj' isten ki is hagyja a lapból a szerkesztő, s akkor itt állnának a gólyák Ariadne eme páratlan fonala nélkül!

— Pepper —

Gólyafélék...

— Te, a gólya fészekhágyó madár?

KI MIT VÁR...?

Megkérdeztük: ki mit vár az olimpiától?

Véna Böske, adminisztrátor:
— Te jó isten, már megint eltelt négy év, de ez ugye nem látszik meg rajtam?

Ezüstös Hugó, tanársegéd a Nép gazdaságtanszéken:
— A hazai nemesfémkészletek ugrásszerű emelkedését.

Jenő bácsi, a 80 éves lottóárus:
— Mikor én 1910-ben a BEAC-pályán tagja voltam a 4x100-as váltónak... Tudja, fiatalember, azok voltak a szép idők, ezeknek a mai fiataloknak már csak a magnetofon és a miniszoknya kell.

Bisz Ödön, funkcionárius:
— Tiltakozom!!!! Tiltakozom, le az egresszorokkal!!!

Egy a sok közül:
— Mondja, csak a nyugdíjasokat zaklatják már megint ezekkel a hülye kérdésekkel?

Idősebb Pletyka Mártonné, htb:

— Miért, maga hallott valamit? Már megint söt vásárolnak az emberek?

Egy hivatalos nyilatkozó:
— Sportolónként azt várom, hogy az olimpián teljes erőbedobással küzdve tovább fényesítsék szocialista hazánk — a Magyar Népköztársaság — címerén a patinát.

Valaki:
— Minket nem fog beugratni... Mi bajuk van már megint a statisztika tanszékkel?

Bunda Botond, vonalító:
— Nem tudna valahogy engem is bebóvílizni a kuglicsapatba?

Sz. I. J.:
— Hagyjál, öregem, mióta nem harapnak a halak, és újabb vetélkedőn kell részt vennem, hallni sem bírok az egészről.

És én:
— Nekem globálisan mind-egy, persze nem lenne baj, ha felemelnék az ösztöndíjamat...

—bors—

Reprezentáció

— A kávét! — szölt át a másik szobába a főosztály vezető, és a Szegény Külföldi rémülten összereszt. A nyolcadik vállalatnál járt a délelőtti folyamán, és már ismerte ezt a szót. Behunyta a szemét, és titokban megtapogatta a pulzusát. Úgy 185 körül verhetett már.

Önkéntelenül is a föld-rengésre, tűzvészre, villám-csapásra és egyéb váratlan akadályozó tényezőkre terelődtek a gondolatai, de a titkárnő menetrendszerű pontossággal megjelent az ajtónyílásban, tálcáján a gőzölgő sötét folyadékkal.

— Parancsoljon — kínálta szívélyesen a főosztály vezető, és a Szegény Külföldi meg sem próbált ellenkezni. Ideutazása előtt kol-légái felhívták figyelmét a főbb nemzeti sajtóságo-kra és így tudta: kávét víz-szautasítási halálos bűn, vérbosszúval.

Egyszerre hajtotta fel az egészét, és maradt erejével csettintett hozzá: — Very good!

— Azt elhiszem — vágta rá a külföldi nyelvekben jártas titkárnő —, ilyet ott-hon nem iszik az elvtárs!

— Yes, yes, very good — ismételtette a Szegény Külföldi, aki bár nem értette a titkárnő szövegét, megsejtette, hogy a magyaros vendégszeretetről van szó. — Mi van még hátra? — töprengett — a szerződést alá-írta, kávé megvolt... ja, persze!

Megértően bölintott, amikor a főosztály vezető sokat sejtető mosollyal egy pillanatra elnézést kért, és ki-sietett a szobából. — Az ajándékozás — gondolta —, börtárca, és az emblémás előjegyzési naptár.

Nem csalódott. A főosztály vezető már hozta is. Megköszönte szépen, és ak-tatásakájába süllyesztette, a többi nyolc mellé.

Gyorsan elbűcsüszott, mert a sok kávétől már alig állt a lábán. Botladozva lement a lépcsőn nagykeservesen bekászálódott a kocsijába, majd az első kanyarban nekijajított egy fanak.

A kórházban tért magá-hoz. Fehérköpenyes orvos hajolt föléje, és ahogy ki-nyitotta a szemét, megve-téssel legyintett:

— Nincs ennek kutya ba-ja sem, csak tökrészeg. Vi-gyék el a kijózanítóba, és mossák ki alaposan a gyom-rát.

— De doktor úr — ve-tette közbe félénken egy ápolónő —, ez valami kül-földi pasas! Nagykutya le-het, vadonatúj Mercedese van!

— Nafene — rökönödött meg az orvos —, ezt nem tudtam! Akkor mi az ördögöt csináljunk vele?... Meg-van! Főzzenek neki egy jó erős feketét, attól biztosan rendbejön... — puskás —

KÖZGAZDÁSZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja Megjelenik kéthetenként a tanulmányi időszak alatt Felolvas szerkesztő: Kincses György Szerkesztőség: Budapest., IX., Dimitrov tér 8. Telefon: 186-850/138 Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. Készül a Szikra Lapnyomdában

Érdemes megszívlelni, hogy...

a kultúrosztály munkaterületei és vezetői a következők:

A kultúrosztály vezetője: Náfrádi László (fszt 60)
Előadó: dr. Bölöni Istvánné (fszt 60)
Klubvezető: Pataki János (fszt 60)
Rendező gárda vezetője: Alföldi Lajos (fszt 60)

Művészeti csoportok:

Tánckar titkára: Mészáros Tamás (található minden héten szerdán és pénteken este fél 7-től 9-ig a Tánckar próbatermében I. em. 115),

Enekkar titkára: Pogonyi Gábor (minden szerdán és pénteken az énekkari próbateremben, este fél 7-től 9-ig, I. em. 111),

Zenekar titkára: Roóz József (Ipari Üzemszervezési Tanszék, III. em. 377),

Színjátékos együttes titkára: Kandikó József (minden hétfőn és csütörtökön az énekkari próbateremben este fél 7-től 9-ig, I. em. 111),

Neoton zenekar vezetője: Pásztor László (minden hétfőn a klubban este 6-tól)

Egyéb csoportok:

Közönség-szervezés vezetője: Nagyzsadányi Edit (fszt. 36),

Propaganda-csoport vezetője: Babos Terézia (fszt 36/b.),

Filmklub vezetője: Hajós Anna (fszt 60).

KLUB PROGRAM

Hagyományainkhoz híven a klub 2 hetes programjáról idén is folyamatosan tájékoztat a KÖZGAZDÁSZ. Kapuit, azaz ajjaját 15-én nyitja. 18 órától tánc lesz. A zenét a nyár folyamán „híressé” vált NEOTON szolgáltatója.

17-től minden nap van klub-program. Naponta 13 órákor nyit a klub, s 14 órától a BÜFÉ is, ahol IV. osztályú áron történik a kiszolgálás.

A fő programok 21-ig a következők: (legközelebbi számunkban ismét 2 hétre előre megadjuk a klub-programot.

Szept. 17. kedd — 19 óra, Alfonz,
szept. 18. szerda — 19 óra, Berkesi András,
szept. 19. csütörtök — 19 óra, Vujcics Tihamér,
vagy Szokolay Sándor, a klub vendége.
Szept. 21. szombat — tánc, 19 óra, NEOTON-együttes.